WSV SINT-ANNALAND

WSV Sint-Annaland

50 JAAR WATERSPORT

1963 – 2013

BOULEVARD MARITEAM

'Alles bij de hand in Sint-Annaland'

Creek Sails & Service

Moderne zeilmakerij voor al uw nieuwe jachtzeilen, afdekzeilen en bootkappen. Tevens kunt u bij Creek terecht voor al uw reparaties, onderhoud en een juist advies voor uw zeilen en tuigage.

+31 (0)619 634 007 | www.creeksails.nl
info@creeksails.nl

Enjoy Sailing Zeeland

Een onvergetelijke tijd op het water
Enjoy Sailing Zeiljachtverhuur,
Zeilopleidingen, Zeil evenementen.

+31 (0)650 745 560 | www.enjoysailing.nl
info@enjoysailing-zeeland.nl

De Valk Zeeland BV

Zeer actieve Hiswa jachtmakelaars in luxe zeil - en motorjachten vanaf 10 mtr, enthousiast en deskundig partner als het gaat om verkopen van uw jacht. Ook het adres voor waarde taxaties, advies over verzekeringen, financieringen, BTW zaken en transport.

+31 (0)166 601 000 | www.devalk.nl
sintannaland@devalk.nl

Kooij Ship Operation BV

"Voorsprong door glans"
Duurzaam en betaalbaar spuitwerk, al meer dan 20 jaar hoogste kwaliteit.
Strak en glad onder- en boven de waterlijn.

+31 (0)166 657 333 | www.jachtspuiterij.nl
info@jachtspuiterij.nl

Novanta Yachtservice BV

Novanta verleent onderhoud en service aan snelvarende motorjachten zoals Fairline, Princess, Sunseeker, Sealine, Azimut en Sessa.

+31 (0)643 210 476 | +31 (0)621 647 385
www.novanta.nu | info@novanta.nu

Seastar yachtcare

Voor vakkundige cosmetische werkzaamheden aan uw plezierjacht, zoals polijstwerk, schuurwerk, poetsen/waxen, teakreiniging en periodiek onderhoud. Seastar Yachtcare, het adres voor doordacht onderhoud van uw jacht.

+31 (0)626 356 617 | www.seastaryachtcare.nl
marco@seastaryachtcare.nl

Mariteam Shipyard

Mariteam Shipyard is een allround watersportbedrijf met een watersportwinkel, een scheepswerf, een botenkraan tot 80 Ton, binnenstalling, buitenstalling en een professionele service organisatie die alle technische en cosmetische watersport klussen aan kan.

+31 (0)166 657 020 | www.mariteamshipyard.nl
info@mariteamshipyard.nl

Voorwoord van de Voorzitter

Beste vrienden en vriendinnen
van de watersportvereniging Sint-Annaland,

Onze vereniging bestaat vijftig jaar.
Een jubileum waar we trots op kunnen zijn!

Hoe het begon.
In het begin van de jaren zestig van de vorige eeuw heeft een aantal pioniers het initiatief genomen om met de burgemeester van Sint-Annaland te gaan praten over het oprichten van een watersportvereniging en een jachthaven. Zij hebben de kiel gelegd, want uiteindelijk resulteerden deze gesprekken op 4 april 1963 in de oprichting van onze vereniging.

Sinds die start van onze vereniging en het prille begin van de jachthaven is er heel veel gebeurd. De oude steigers uit 1965 zijn intussen vernieuwd. Tweemaal vond een uitbreiding van de haven plaats en we kregen er een passanten- en shoppingsteiger bij. We namen afscheid van ons vertrouwde clubschip de Buutengaets, maar daar voor in de plaats kregen we een schitterend clubgebouw, dat ook weer Buutengaets is gaan heten. In 2005 was de privatisering van onze jachthaven een feit en werden we de trotse eigenaar van onze eigen haven.
De pioniers van toen, de besturen daarna en de vele vrijwilligers hebben de basis gelegd voor de fantastische vereniging die we vandaag de dag zijn en natuurlijk voor de de prachtige haven die wij met elkaar hebben.

Vanaf 2006 hebben we geleidelijk afscheid genomen van een ploeg met in totaal ruim 100 jaar bestuurservaring en is een geheel nieuw bestuur aangetreden. De professionalisering van onze vereniging en haven die in gang was gezet, is nog verder voortgezet. Er is een start gemaakt met een grootscheepse vernieuwing van de haven en we hebben ook een nieuw sanitairgebouw gerealiseerd. Vandaag de dag hebben we dan ook een moderne jachthaven, voorzien van vele gemakken die alom lof krijgt, zoals je vaak hoort als je elders vertelt waar je thuishaven is. Daarnaast hebben we een groot aantal enthousiaste evenementencommissies en ook op het gebied van ICT en communicatie zijn we deskundig bezig. Niet voor niets willen we graag de mooiste en gezelligste haven van de Zuidwestelijke Delta zijn.

Hoe het verder gaat
Wat gaat de toekomst brengen? Duurzaamheid en veiligheid zijn onze kernwaarden die meer en meer een rol gaan spelen in de ontwikkeling van de watersport. Ook is het belangrijk dat watersport voor iedereen toegankelijk is. Dit betekent dat we er voor moeten zorgen dat de watersport betaalbaar, laagdrempelig en gevarieerd is. Verbinden en samenwerken zijn twee andere kernwoorden. Een goede verbinding tussen vaarwegen, nationaal en internationaal, is noodzakelijk. Samenwerking tussen jachthavens onderling en met partners zoals watersportbedrijven, andere gebruikers van het water, overheid, plaatselijke organisaties en walrecreatie versterkt in de toekomst de Nederlandse watersportsector. In de komende jaren gaat de watersport een hele ontwikkeling doormaken, maar ik ben er ook van overtuigd dat de basisbeginselen van het zeilen, vissen, motorbootvaren en alle andere watersport gerelateerde activiteiten onveranderd zullen blijven. Ik spreek de wens uit dat het plezier dat wij vandaag de dag met elkaar aan de watersport beleven er voor zorgt dat wij een vereniging blijven die bruist, floreert en uitblinkt, nu en in de toekomst. Dit veronderstelt als vanzelfsprekend dat wij, leden en bestuur, in gezamenlijkheid met onze WSV partners meegaan met de toekomstige watersportontwikkelingen en onze kernwaarden hoog in het vaandel dragen.

Ik zie het als een voorrecht en ben bijzonder trots dat ik voorzitter van deze prachtige vereniging mag zijn. Ik dank alle (oud) leden, (oud) bestuursleden en WSV partners voor hun inzet in de afgelopen vijftig jaar. Geniet van dit schitterende jubileumboek en van een prachtig jubileumjaar en laten we met elkaar de succesvolle koers van de afgelopen vijftig jaar voortzetten.
Ik wens jullie allen een goede vaart,

Caroline van Doorn – *Voorzitter*

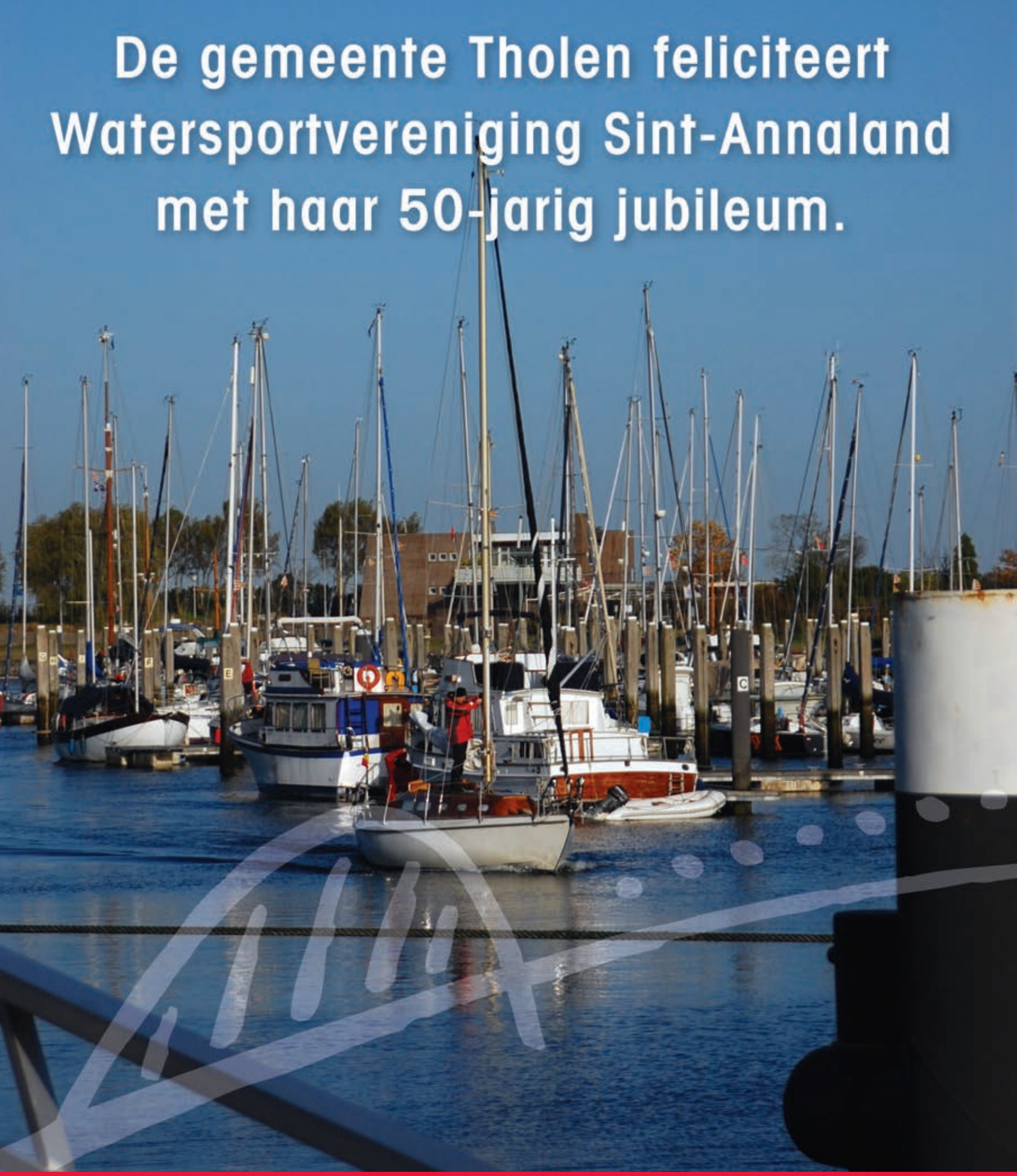

gemeente Tholen

Voorwoord **van de Burgemeester**

Wie terugkijkt op het jaar 1963 kan verschillende grote en kleine gebeurtenissen aan zijn geestesoog voorbij zien trekken: het cassettebandje werd door Philips uitgevonden, de vla-flip werd in Nederland geïntroduceerd. Wereldwijd en maandenlang was president Kennedy in het nieuws en als we kijken naar nationale journaaluitzendingen, dan werden deze een groot gedeelte van de tijd gedomineerd door het weerbericht. De winter van dat jaar is berucht en beroemd geworden. Een Elfstedentocht werd gereden onder omstandigheden die meer dan bar waren. Vrachtverkeer gebruikte het IJsselmeer als sluiproute en zelfs de Noordzee bevroor enkele dagen. Te midden van deze gebeurtenissen en vooral bittere koude, werd in Sint-Annaland gedacht aan betere tijden; tijden waarin het water zou zijn ontdooid en er weer gevist, gezwommen en gezeild kon worden.

In het voorjaar van 1963 werd WSV Sint-Annaland opgericht. Waar sommige watersporters de voorkeur geven aan exotische gebieden en een Middellandse zeebries, hebben de leden van WSV Sint-Annaland hun hart verloren aan de zilte wind van de Zuidwestelijke Delta die zo haar eigen schoonheden bezit. Kenners van de Zuidwestelijke Delta weten op hun beurt de watersportvereniging stevig verankerd in hun harten, inmiddels al 50 jaar. Dat is een felicitatie waard! WSV Sint-Annaland mag zich vanaf 2013 een 'gouden' club noemen. Een vereniging die kan vieren dat zij een halve eeuw bestaat, ontleent haar bestaansrecht doorgaans niet alleen aan de gezellige mensen die in het bestuur plaatsnemen, maar vooral aan de meerwaarde die de vereniging verleent aan haar omgeving. Dankzij de WSV Sint-Annaland is de haven een zeer geliefde pleisterplaats voor watersporters geworden. Gezellig, goed geoutilleerd, voorzien van een schitterend clubhuis, maar bovenal gelegen aan een prachtig natuurgebied De Krabbenkreek. Kortom: een plaats voor de echte liefhebber. Aan die meerwaarde is in de afgelopen decennia ook vorm gegeven door het initiëren van evenementen met een bijzonder en blijvend karakter, zoals Musica Nautica en de Schout & Schepenen race.

Een jubileumjaar is bij uitstek geschikt eens terug te blikken op veranderingen die hebben plaatsgevonden in de voorbije periode. Het boekwerk dat u in uw handen houdt is slechts één van de vele feestelijke bijkomstigheden die lustrumjaar 2013 u gaat brengen. Wellicht haalt u hieruit extra inspiratie om de komende 50 jaren op een even vooruitstrevende wijze vervolg te geven aan WSV Sint-Annaland. Ik wens u veel kijk- en leesplezier toe. Daarnaast feliciteer ik het bestuur en de leden van WSV Sint-Annaland met hun 'gouden jubileum'.

Willem Nuis
Burgemeester van Tholen

Inhoudsopgave

22

60

64

36

12

54

74

1 | Voorwoord van de voorzitter
3 | Voorwoord van de burgemeester
5 | Van de jubileumcommissie
6 | Tijdlijn WSV Sint-Annaland
8 | Facts & Figures
9 | Sint-Annaland – Een korte historische schets
10 | Historie van de vereniging
12 | Historie van de haven
22 | De Buutengaets
28 | De Dijkfeesten in de jaren '90
29 | De Zeelandbrug
30 | Nationaal Park Oosterschelde
32 | Voorzitterschap door de jaren heen
35 | Moorings
36 | Huidig bestuur WSV Sint-Annaland
38 | Havenmeesters in Sint-Annaland
42 | Ereleden van de vereniging
44 | De Oosterscheldekering
45 | Gijs
46 | Steigerpraat
48 | De clubvlag
49 | De Blauwe Vlag
50 | Communicatie media
52 | Clublied
53 | Herinnering aan Sint-Annaland
54 | Vrijwilligers van de vereniging
57 | 50 is een mooie leeftijd
58 | Musica Nautica
60 | Schout & Schepenen race
62 | Leden koken voor leden
64 | Zeilwedstrijden
66 | 8 uren van de Oosterschelde
68 | Deltaweek
69 | Vissen
70 | Fotowedstrijd
74 | Clubtochten
76 | Jeugd
78 | Facts & Figures
79 | Commissies
80 | Sponsoren en donateurs

Colofon

Watersportvereniging Sint-Annaland
Postbus 6 – 4697 ZG Sint-Annaland
i www.wsv-sint-annaland.nl
e secretaris@wsv-sint-annaland.nl
wsv sint-annaland

Eindredactie | Mariel Brockhus
Opmaak | Nathalie van Sprundel
Bronnen | Gemeentearchief gemeente Tholen, Heemkundekring Stad en Lande van Tholen, fotografie van Anusjka Martens (www.objectivo.nl) en Laurens Morel (www.saltycolours.nl) en vele (oud) leden die hun herinneringen hebben gedeeld en/of hun persoonlijk (foto)archief ter beschikking hebben gesteld.

V.l.n.r.: Alphons vd Ven, Nick Stoop, Mariel Brockhus, Gert Jan Uytdewilligen, Kees Bultink

van de Jubileumcommissie

In 2011 begonnen we met een groepje enthousiastelingen aan de voorbereidingen voor ons grote jubileum. De opdracht was simpel: 'Maak er een spetterend jubileumjaar van'. En dus gingen we aan de slag. We begonnen met een aantal brainstormsessies waar we onze fantasie de vrije loop lieten gaan. We zullen u de details van onze hersenspinsels besparen. Vervolgens moest er worden geschrapt en lieten we ons gezond verstand prevaleren. Lady Gaga en Marco Borsato bleken toch ietsje te duur en iedere maand een feest gaat ook vervelen. Na veel soebatten kwamen we tot de conclusie dat er één groot jubileumfeest zou moeten komen, en wel een heel weekend lang.

Maar daar bleef het niet bij. Een fotowedstrijd, een fototentoonstelling, een jubileumvlag en jubileumartikelen – voorzien van een jubileum logo , het kwam er allemaal. Maar dat alles kost veel geld en we hadden geen onbeperkt budget gekregen. Dus moesten we op zoek naar geldschieters en gelukkig hebben we die ook gevonden.

En er moest natuurlijk een jubileumboek komen. Een simpele vaststelling maar begin er maar eens aan. 'Wat moet er in? Wie gaat het doen? Waar halen we de informatie vandaan? Waar is het verenigingsarchief? Hebben we eigenlijk wel een verenigingsarchief? Hoeveel bladzijden moeten het worden?' Deze en nog veel meer vragen zijn in het afgelopen jaar langzaam maar zeker beantwoord en het resultaat houdt u nu in uw handen.

Vijftig jaar is een hele lange tijd en er is in die periode dan ook enorm veel gebeurd, zowel in de vereniging als in de haven. Zoveel, dat tachtig bladzijden te weinig is om er volledig verslag van te doen. Bovendien bestaat de jubileumcommissie uit mensen met fulltime banen, gezinnen en een gezamenlijke tijdrovende hobby die zeilboot heet. Daarom hebben we er voor gekozen ons te beperken tot wat volgens ons het meest belangrijke, spraakmakende, aansprekende en typerende van onze vereniging in die halve eeuw was en is.

De informatie hebben we op nogal wat plekken gevonden. We zijn geweldig geholpen door de archivaris van de gemeente Tholen, Fred van den Kieboom en Kees Fase van de Heemkundekring 'Stad en Lande van Tholen', die ons toegang gaven tot hun archieven. Alle dertig jaargangen van 'Nieuws uit de Krabbenkreek' zijn doorgespit. We spraken met een aantal leden en oud-leden bij hen of bij ons thuis, op de steiger en in de Buutengaets. Ook kregen we tijdelijk de beschikking over privé archieven, complete fotoboeken en videobanden. Als we hier namen gaan noemen, is het gevaar groot dat we iemand vergeten en dus doen we dat niet. Daarom aan alle leden en oud-leden die op enigerlei wijze hebben bijgedragen aan de totstandkoming van dit jubileumboek: dank, dank, dank. Zonder jullie was het ons niet gelukt!

We wensen u veel leesplezier en hopen dat u hiermee in de stemming komt om er een geweldig jubileumjaar van te maken.

Tijdlijn
WSV Sint-Annaland

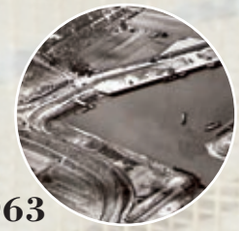

1963
4 april: Oprichting Watersportvereniging Sint-Annaland

1966
13 mei: als lid geaccepteerd door het Koninklijk Verbond van Watersportverenigingen.
•
21 mei: Officiële opening van de haven door Commissaris van de Koningin J. van Aartsen

1973
Realisatie toiletgebouw

1984
Opening Roompotsluis

1964
13 juli: Koninklijke goedkeuring verleend

1967
29 april: Opening van het clubschip De Buutengaets

1983
Nieuws uit de Krabbenkreek, jaargang 1, nummer 1

2003
project Tagrijn (sanitairgebouw)
•
verbouwing Buutengaets – 1 april 2003 heropening
•
28 juni: feest 40-jarig bestaan
•
Eerste lady's cup wedstrijd
•
Start woensdagavondwedstrijden

2005
2 april: opening Johannes den Engelsmanbrug
•
Privatisering van de haven
•
CZAV gebouw onder de slopershamer

1996
Uitbreiding met 80 ligplaatsen. Opening door Henk de Velde.

1998
Internetsite in de lucht

1997
Eerste editie Leden koken voor Leden
•
Opening jeugdhelling op 21 juni

2000
Sint-Annaland bestaat 525 jaar

2004
Realisatie passantensteiger en uitbreiding haven met 55 ligplaatsen
•
10 juli: officiële opening door Minister Veerman

1987
9 mei: Minister Nijpels heropent de vernieuwde haven, die met 70 ligplaatsen is uitgebreid

1989
22 april: Afscheid van Johannes
•
Aanleg van een strandje naast De Lagune

1994
25 juni: vertrek clubschip en opening van het nieuwe clubgebouw 'Buutengaets II'.

1991
Herziening havenreglement

1986
In gebruik name Stormvloedkering Oosterschelde.
•
Uitdiepen van de haven, 90 personen op de wachtlijst

1988
23 april: Heropening gerenoveerde haven door wethouder J. Versluijs van de gemeente Tholen
•
Viering 25 jarig jubileum

1990
Renovatie en uitbreiding toiletgebouwen

1992
Eerste editie 8 uren van de Oosterschelde

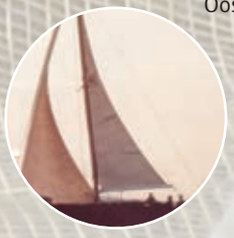

2009
Start renovatie steigers en herindeling haven
•
Toekenning Blauwe Vlag
•
1e Optimist survival @ 't zwembad

2007
Oplevering sanitairgebouw
•
1e editie Havengids

2011
Vernieuwing damwand

2006
Sail Sint-Annaland en 1e editie Schout & Schepenen race

2008
1e editie Musica Nautica
•
Moorings in de Krabbenkreek
•
Herziening statuten

2010
Herziening Havenreglement, vaststellen Huishoudelijk reglement, Beleidsplan en Meerjarenbegroting

2013
50 jarig jubileum

WSV SINT-ANNALAND

Facts & Figures

Dit jaar krijgt iedereen een gratis jubileumvlag, af te halen bij de havenmeester.

Leeftijd Categoriën

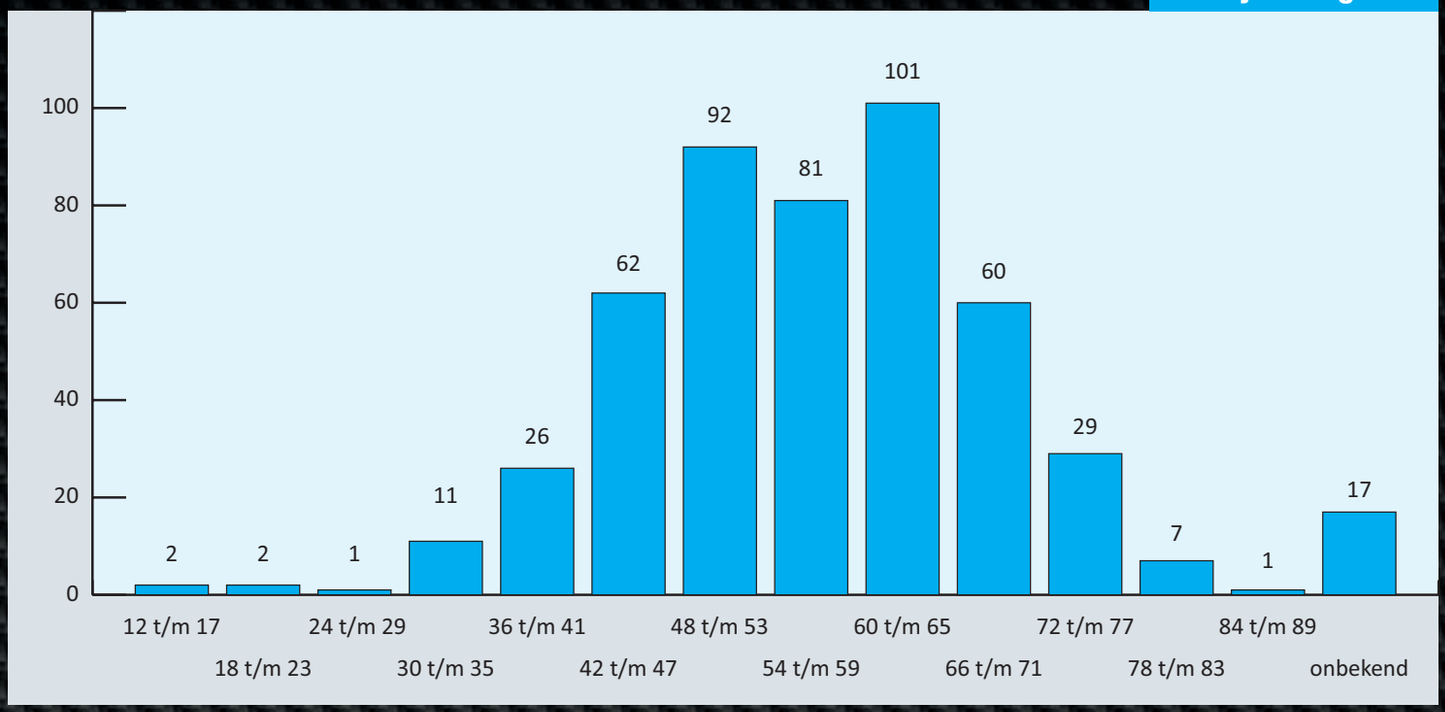

Woonplaats

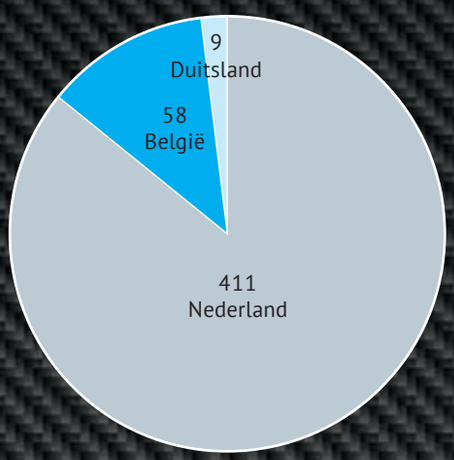

Geslacht

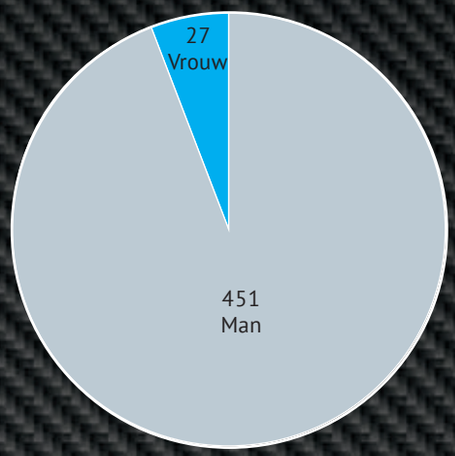

Duur van lidmaatschap

onbekend	13
0-5 jaar	106
6-10 jaar	129
11-15 jaar	56
16-20 jaar	55
21-25 jaar	29
26-30 jaar	43
31-35 jaar	28
36-40 jaar	13
41-45 jaar	5
46-50 jaar	1
totaal	**478**

Gastenboek notitie Buutengaets (17-7-1971 M. Hooymaayer/Waalwijk):

"In 't land waar het leven goed is, heet de haven Sint-Annaland."

Leen Verhagen is sinds 1966 lid bij onze vereniging.

>> Meer Facts&Figures op pagina 78.

Sint-Annaland

Een korte historische schets

De oudste bekende foto van de haven van Sint-Annaland, toen deze nog midden in het dorp lag.

Sint-Annaland, door de bewoners kortweg Stalland genoemd, was voor de gemeentelijke herindeling op het eiland Tholen van 1 juli 1971 een zelfstandige gemeente die binnendijks 1.600 ha groot was.
In 1476 gaf hertog Karel de Stoute de schorren buiten de dijken van Sint-Maartensdijk en Poortvliet en langs het Keeten ter bedijking uit aan zijn nicht Anna van Bourgondië, vrouwe van Ravenstein. Zij gaf de ambachtsheerlijkheid de naam van de heilige Anna, die in die periode algemeen werd vereerd en werd gezien als de beschermheilige van onder andere zeelieden.

Sint-Annaland is vanouds een agrarisch gebied. De teelt en verwerking van meekrap was een belangrijk middel van bestaan. De wortel van de meekrapplant werd in een stoofhof gedroogd en fijngestampt om als grondstof te dienen voor de fabricage van een rode verf voor onder meer het kleuren van wol en leer. Het huidige streekmuseum, de Meestoof, dat is gevestigd in het oude gemeentehuis van Sint-Annaland, dankt hieraan haar naam. Dit museum is net als onze vereniging op 4 april van start gegaan, alleen exact 10 jaar later, en viert dus in 2013 het 40-jarig jubileum.

Vanouds heeft Sint-Annaland een haven, die zoals in deze getijdenwateren gebruikelijk was, bij de uitwateringssluis werd aangelegd. Bij onstuimig weer en harde wind bood deze haven aan de vaarweg tussen Antwerpen en Holland een veilig toevluchtsoord.

In 1953 bleek de haven aan de Krabbenkreek, die direct tegen de bebouwing lag, een zwakke schakel in de zeewering. In 1960 is de haven gedempt, waarna meer zeewaarts een nieuwe haven is aangelegd die ook met laag water toegankelijk blijft. In 1965 werd de noordzijde van de nieuwe gemeentehaven ingericht als jachthaven.

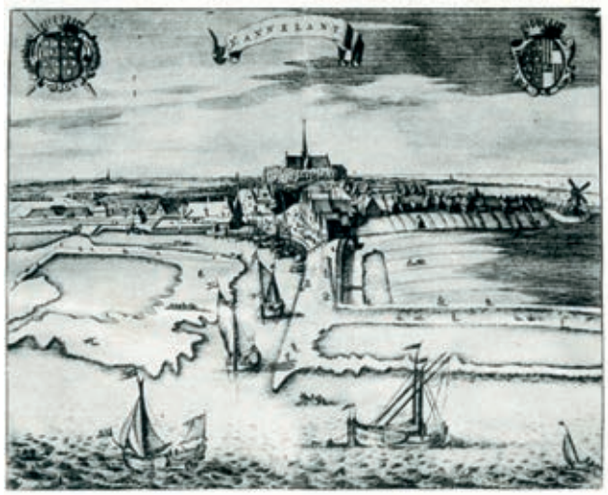

Het dorp gezien vanuit de Krabbenkreek, ca. 1690

Historie van de Vereniging

"Jubileumfeest
21 t/m 23 juni 2013"

De vereniging

De historie van onze vereniging is uiteraard onlosmakelijk verbonden met die van de haven van Sint-Annaland. Maar het doel van een watersportvereniging gaat verder dan alleen het beheer van een haven en dat geldt zeker ook voor onze vereniging. Watersporters hebben de keuze uit twee soorten havens: commerciële havens en verenigingshavens. Wie voor een verenigingshaven kiest, zoekt meestal meer dan een parkeerplaats voor zijn boot. De sfeer in de haven en het verenigingsleven spelen daarbij een belangrijke rol.

De mannen van het eerste uur

Het begon allemaal met drie mannen die elkaar in het begin van de jaren zestig aan de Krabbenkreek vonden: Jo Kooijman, Gerard Polderman en Jan van den Cloot. Wie had toen kunnen vermoeden dat zij het fundament zouden leggen van een vereniging die vijftig jaar later is uitgegroeid tot een bloeiende, actieve club van zo'n 500 leden. Al snel voegden Piet Priem, Frans Gion, Bernard van Gils, Jan Koopman en Jan Kuilenburg zich bij het groepje van drie. Bij de oprichting op 4 april 1963 waren er ongeveer dertig leden. De vereniging bestond toen vooral uit vissers met motorboten en zeilers met platbodems. En vooral ook veel Belgen. Men was in het begin een beetje bang voor Belgische overheersing en dus wordt er in de statuten bepaald dat het dagelijks bestuur moet bestaan uit drie personen met de Nederlandse nationaliteit. Dat worden Jo Kooijman (voorzitter), Jan Koopman (vice-voorzitter) en Piet Priem (secretaris-penningmeester). Bernard van Gils, Jan Kuilenburg en Gerard Polderman completeren het bestuur. Jan van den Cloot wordt (technisch) adviseur; Gerard Polderman, Frans Gion en Piet Priem vormen de ballotagecommissie.

De mannen van het eerste uur hebben hun ziel en zaligheid in de vereniging gestoken. Er werd veel en vaak tot diep in de nacht vergaderd aan boord van de Antigoon van Jan van den Cloot en Frans Gion. Er waren vele gesprekken met de gemeente, die in eerste instantie grote moeite had met de komst van toeristen naar het dorp en bevreesd was voor de verstoring van de zondagsrust. Het vriendenclubje werkte echter onder de bezielende leiding van Jo Kooijman gestaag door aan de opbouw van de jachthaven, waarvoor eenieder zijn eigen kennis en kunde inbracht.
Van die mannen van het eerste uur is alleen nog Piet Priem onder ons. Hij heeft goede herinneringen aan die begintijd en vooral aan het clubschip, De Buutengaets, waar hij zelfs nog een tijdje de bar heeft gerund.

Groei

De vereniging groeide gestaag en besturen kwamen en gingen. Een aantal bestuursleden bleef erg lang en succesvol in functie, waaronder Willy Verhesen, Cees Nuijten, Hans van 't Slot en Tom van Gurp. Deze zelfde bestuursleden namen het initiatief tot een statutenwijziging in 2008 die een einde maakte aan langdurige zittingsduur van bestuursleden, omdat dit meer in overeenstemming was met de heersende tijdgeest, maar wat met zich meebrengt dat er tegenwoordig met enige regelmaat moet worden gezocht naar nieuwe bestuursleden.

Commissies

Er kwamen commissies die de verschillende taken op zich namen en evenementen in en rond de haven gingen verzorgen. In eerste instantie richtten die commissies zich op onze core business: de ligplaatsen en het onderhoud van de haven. Maar er was ook al snel sprake van een jeugdcommissie. Inmiddels hebben we zo'n tien commissies waarin meer dan vijftig vrijwilligers participeren die jaarlijks vele evenementen organiseren, maar die vooral ook bijdragen aan het in de hand houden van de kosten van onderhoud en renovatie door een groot deel van het werk zelf uit te voeren.

Vissen

Waren de leden in de begintijd vooral vissers met motorboten en zeilers met platbodems, tegenwoordig heeft ruim tweederde van het

Er is heel wat gefeest in de afgelopen vijftig jaar.

aantal leden een zeilboot. Scherpe jachten wel te verstaan; het aantal platbodems in de haven is op de vingers van één hand te tellen. Toch kun je spreken van een echte vistraditie in onze haven, getuige de vele verhalen over vissen en viswedstrijden die Ben Donkers in de afgelopen decennia in onze clubkrant schreef. Een paar jaar geleden hebben de vissers in onze haven een eigen club opgericht, de Bootvisclub de Krabbenkreek.

Vertrekkers

De meesten van ons hebben maar een paar weken zomervakantie. Zij die deze vakantie op de boot doorbrengen – en dat zijn er veel – blijven in Nederland of komen in die korte periode niet verder dan België, Frankrijk of Engeland. Een aantal leden verkeert in de gelukkige omstandigheid om jaarlijks een paar maanden weg te kunnen gaan met hun boot en zij gaan vaak verder, maar blijven in Europa. Voor velen blijft het bij een droom, maar sommigen doen het: 'Vertrekken'. Ook binnen onze vereniging zijn er leden die voor langere tijd het ruime sop kiezen. Eind jaren tachtig bijvoorbeeld, vertrokken Louis en Ina Weterings op hun zelfgebouwde 'Pacific' voor een lange tocht waarvan ze in ons clubblad verslag deden.
Willem Brand vertrok voor een wereldreis waar in 2010 na ruim vijf jaar een abrupt einde kwam omdat hij bij een overval in een café in Brazilië, waar hij toevallig was, werd neergeschoten en later aan de gevolgen daarvan zou overlijden.
Edze en Magriet Veldman maakten in 2005 de belofte waar die achter de naam van hun schip Fly Away schuil gaat, door voor onbepaalde tijd over de wereldzeeën te gaan zwerven. Ben Kooiman vertrok met zijn zeiljacht Giggles in 2009 solo en voor onbepaalde tijd voor een rondje Atlantic. Alleen op langere stukken varen er vrienden mee.
Bert Busman en Nelie Arenoe van BusmatiTeam hebben de afgelopen jaren in de Middellandse zee gevaren. Na de verkoop van hun zaak aan Frank van Dijk hebben ze dit jaar meegedaan aan de ARC als aanlooproute naar de Caribean, waar ze nu verblijven.
En zo zijn er meer geweest en zullen er vast nog meer komen. Recentelijk maakten Igor en Hannelore Quick bekend nog dit jaar met hun gezin aan een rondje Atlantic te willen beginnen.

Feesten

Er is ook heel wat gefeest in de afgelopen vijftig jaar. Er was natuurlijk regelmatig wat te vieren met al die havenuitbreidingen en renovaties, de komst én het vertrek van het clubschip De Buutengaets en de opening en verbouwing van de Buutengaets II.
Het 25-jarig jubileum in 1988 werd op 25 juni gevierd met een knalfeest in de prachtig getransformeerde Cebeco hal dat begon met een receptie, gevolgd door een diner dat de hele avond duurde en na iedere gang werd onderbroken voor diverse activiteiten waaronder de toespraak van de voorzitter, Tom van Gurp. Maar het hoogtepunt van de avond was voor velen een watersportmodeshow door Watersport Bruinisse van Cor Visser, waar ook dames in bikini te bewonderen waren. Daarnaast was er een optreden van Paul Asselbergs, schrijver, dichter en humorist, die op kleurrijke wijze de Stallandse watersport belichtte. De avond werd besloten met dansen onder leiding van de Scotellis. Vermeldenswaard is nog dat meer dan 80 procent van de leden aanwezig was op dit feest.

Vlnr bovenste rij: J. van den Cloot (adviseur), B. van Gils, Koopman, F. Gion (adviseur)
Onderste rij: J. Kuilenburg, P. Priem (secretaris), G. Polderman, J. Kooijman (voorzitter)

Er zijn aardig wat leden die met weemoed terugdenken aan de dijkfeesten in de jaren negentig, die door Jan Aarden, Jan Thijs en Jeanne Roovers werden georganiseerd. Denk ook aan de 8 uren van de Oosterschelde, die steevast wordt afgesloten met een feest dat de laatste jaren ook toegankelijk is voor niet-deelnemers. In 2000 werd het 525-jarig bestaan van Sint-Annaland voor een groot deel in onze haven gevierd.

In 2003 vierden we het 40-jarig jubileum. De commissie voor dit lustrum bestond uit Jan Thijs, Jeanne Roovers, Bert Coelers en Patrick Dekker. Het werd een prachtig feest waar wederom een opvallend groot aantal leden aanwezig was en onder meer luisterden naar de feestrede van burgemeester Nuis van Tholen.
In 2006 was er het zeer geslaagde Sail Sint-Annaland, dat de aftrap moest worden voor een terugkerend evenement maar dat helaas maar één editie mocht kennen. De Schout&Schepenen race die toen voor de eerste keer werd georganiseerd, is wel een jaarlijks terugkerend evenement geworden. En sinds een aantal jaren is daar Musica Nautica, waar de afterparty in de Buutengaets inmiddels is uitgegroeid tot een feest waar je bij moet zijn geweest.
Dit jaar gaan we aan deze lijst het grote jubileum feest weekend van 21 tot en met 23 juni toevoegen. En we hopen natuurlijk dat iedereen meefeest!

De lustrumcommissie voor het 25-jarig jubileum. V.l.n.r. Cees Nuijten (secretaris/ penningmeester), Betty Cantineau, Jan Aarden (vice-voorzitter), Roger van Dijk (voorzitter) en Tonnie Haentjens Dekker. Niet op de foto: Tom van Gurp.

Sint Anna

De mannen van het eerste uur werden benoemd tot 'lid van verdienste' en ontvingen bij die gelegenheid allemaal een beeld van Sint Anna. Deze beelden waren gemaakt door Frans Gion, mede-oprichter van de vereniging.

Historie van de haven

Hoe het begon

Na de watersnoodramp van 1953 waarin ook Sint-Annaland zwaar werd getroffen, wordt besloten de eeuwenoude dorpshaven te dempen en een nieuwe haven aan te leggen buiten het dorp. In 1959 wordt hiermee een begin gemaakt. De bouwkosten bedragen zo'n negen miljoen gulden.
Vrij snel daarna blijkt dat het handelsverkeer in de nieuwe gemeentehaven drastisch is teruggelopen en dat de haven meer en meer wordt gebruikt als jachthaven. Hiertoe heeft de gemeente een drijvend ponton van twaalf meter aangelegd, waarvan de kosten 8.000 gulden bedroegen. Het ponton was noodzakelijk, omdat door het verschil van drie meter tussen eb en vloed de jachten anders niet bereikbaar zouden zijn. In 1963 vraagt de gemeente Sint-Annaland subsidie aan om dit ponton uit te breiden en om een winterberging voor jachten aan te leggen. Dit als onderdeel van een gepland groter recreatiegebied in de directe omgeving van de haven.

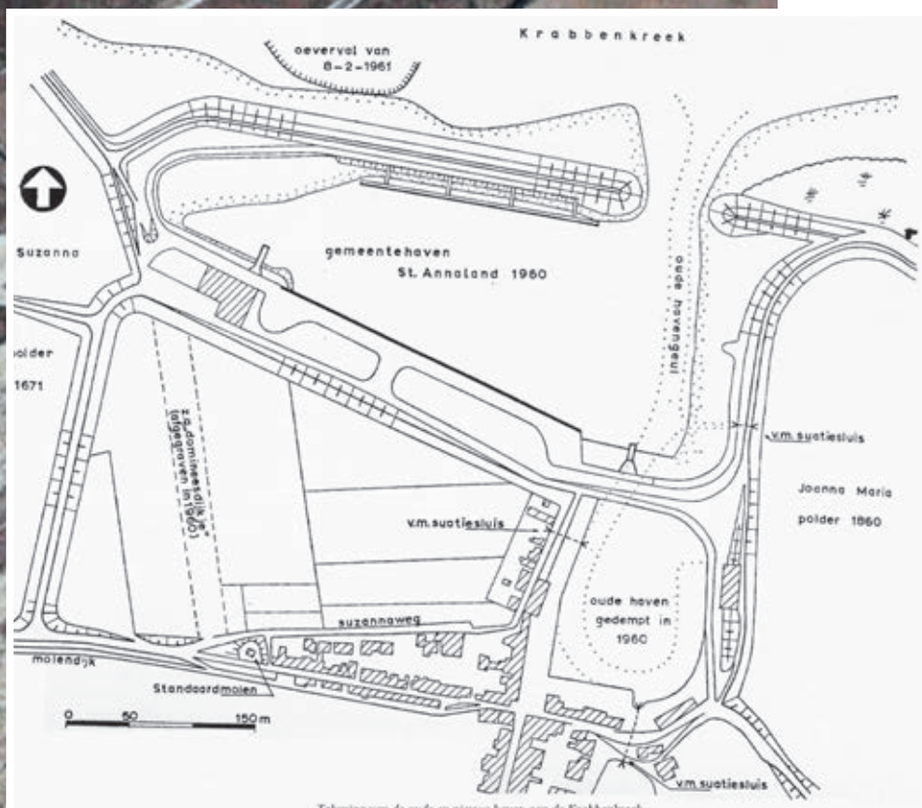

Tekening van de oude en nieuwe haven aan de Krabbenkreek

Jachthavenplan

In zijn nieuwjaarstoespraak van 1964 maakt de burgemeester van Sint-Annaland, de heer Smith, melding van het feit dat in 1963 een veertigtal jachten Sint-Annaland tot thuishaven hebben gekozen. Er wordt een jachthavenplan gemaakt, waar het provinciaal bestuur zich volledig achter schaart. De verwachting is dat recreatie niet alleen voor de haven maar ook voor de plaatselijk middenstand een groter rendement zal geven.
In 1965 wordt een deel van de gemeentehaven ingericht tot jachthaven met vijf steigers.
De kostenraming voor het aanleggen van de 142 ligplaatsen, waarbij gebruik wordt gemaakt van de vaste steiger met toegangsbruggen, bedraagt 402.000 gulden.

Na het vertrek van de peekraan in 1957 werd de dorpshaven gedempt.

Uitdiepen van de nieuwe haven in 1959.

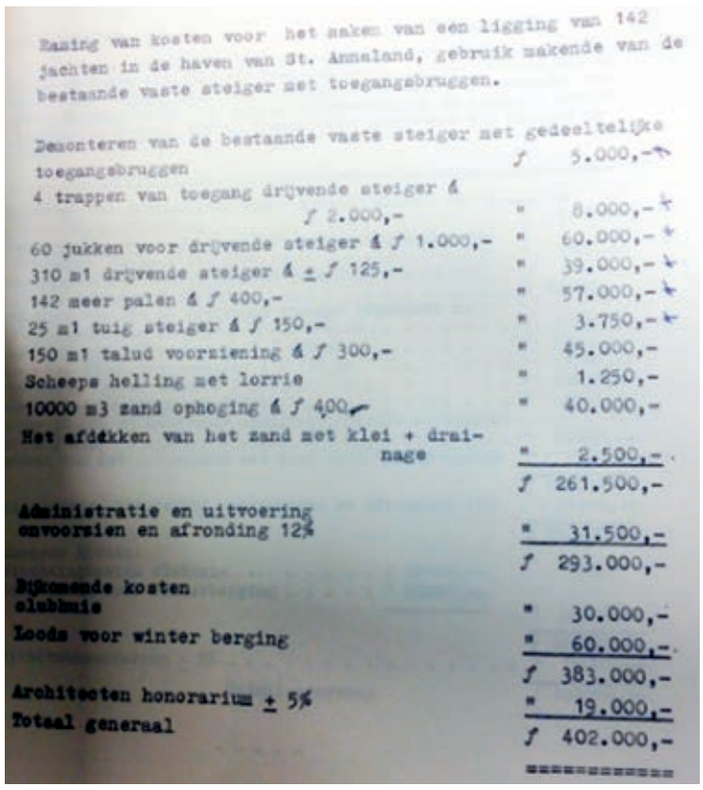

Raming van kosten voor het maken van een ligging van 142 jachten in de haven van St. Annaland, gebruik makende van de bestaande vaste steiger met toegangsbruggen.

Demonteren van de bestaande vaste steiger met gedeeltelijke toegangsbruggen	ƒ 5.000,-
4 trappen van toegang drijvende steiger á ƒ 2.000,-	" 8.000,-
60 jukken voor drijvende steiger á ƒ 1.000,-	" 60.000,-
310 m1 drijvende steiger á ± ƒ 125,-	" 39.000,-
142 meer palen á ƒ 400,-	" 57.000,-
25 m1 tuig steiger á ƒ 150,-	" 3.750,-
150 m1 talud voorziening á ƒ 300,-	" 45.000,-
Scheepe helling met lorrie	" 1.250,-
10000 m3 zand ophoging á ƒ 4,00	" 40.000,-
Het afdekken van het zand met klei + drainage	" 2.500,-
	ƒ 261.500,-
Administratie en uitvoering onvoorzien en afronding 12%	" 31.500,-
	ƒ 293.000,-
Bijkomende kosten clubhuis	" 30.000,-
Loods voor winter berging	" 60.000,-
	ƒ 383.000,-
Architecten honorarium ± 5%	" 19.000,-
Totaal generaal	ƒ 402.000,-

Kostenraming voor de aanleg van de haven in het archief van de gemeente Tholen.

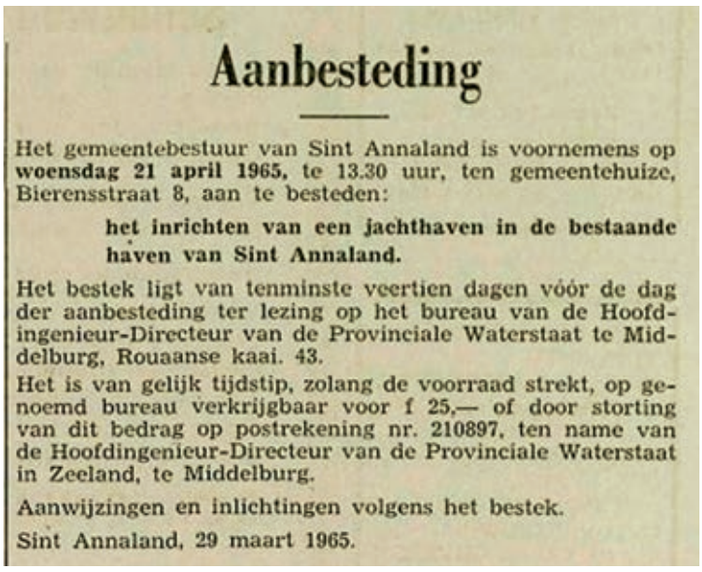

Aanbesteding

Het gemeentebestuur van Sint Annaland is voornemens op **woensdag 21 april 1965,** te 13.30 uur, ten gemeentehuize, Bierensstraat 8, aan te besteden:

het inrichten van een jachthaven in de bestaande haven van Sint Annaland.

Het bestek ligt van tenminste veertien dagen vóór de dag der aanbesteding ter lezing op het bureau van de Hoofdingenieur-Directeur van de Provinciale Waterstaat te Middelburg, Rouaanse kaai. 43.

Het is van gelijk tijdstip, zolang de voorraad strekt, op genoemd bureau verkrijgbaar voor f 25,— of door storting van dit bedrag op postrekening nr. 210897, ten name van de Hoofdingenieur-Directeur van de Provinciale Waterstaat in Zeeland, te Middelburg.

Aanwijzingen en inlichtingen volgens het bestek.

Sint Annaland, 29 maart 1965.

De advertentie voor de aanbesteding, zoals deze in verschillende kranten stond.

De diepte in de haven houdt de gemoederen bezig. Uit een in november 1964 verrichtte peiling blijkt dat de gemiddelde diepte in de haven 2,65 meter of meer bedraagt. Bij gemiddeld laagwater komt dit neer op een diepte van +1 meter en bij gemiddeld hoogwater een diepte van +4 meter. In die tijd liggen er vooral motorboten en platbodems in de haven.

Nieuwe jachthaven

In de jaarvergadering van de WSV van 18 februari 1966 wordt het huurcontract van de jachthaven door de leden bekrachtigd. Dit contract heeft een looptijd van tien jaar en de huur bedraagt 25.000 gulden per jaar. De Waterkampioen van 2 maart 1966 maakt melding van de nieuwe jachthaven in Sint-Annaland en het feit dat er nog ligplaatsen beschikbaar zijn tegen 6,50 gulden per m² boxmaat. Het passantentarief bedraagt dan 0,40 gulden per m².
Op 21 mei 1966 wordt de nieuwe jachthaven onder grote belangstelling feestelijk geopend door het hijsen van de Nederlandse driekleur door de Commissaris van de Koningin, J. van Aartsen en Bam van Gils (zoon van Bernard van Gils). Zij werden daarbij geholpen door Trudy Priem (dochter van Piet Priem) en Rien Kooijman (zoon van Jo Kooijman). De totale kosten voor het festijn bedroegen 1.953,56 gulden wat in die tijd een aanzienlijk bedrag was.

Werk aan de winkel

In dat eerste jaar van de haven moet er nog ontzettend veel worden geregeld. Zo wordt er met de gemeente gesproken over een

botenhelling. Maar het eerste ontwerp wordt afgekeurd en er wordt dan gedacht aan een botenlift of een vaste kraan, omdat een helling toch een noodoplossing blijft. De sleephelling, die mede op advies van Jan van den Cloot wordt aangelegd, wordt eind 1968 in gebruik genomen. Ook is er nog geen drinkwaterleiding. De gemeente zegt definitief toe dat deze voor 1 april 1967 zal zijn aangelegd. De toegangsweg zal worden verbeterd en er wordt gediscussieerd over de plaatsing van een telefooncel in de directe omgeving van de haven. Helaas beslist de PTT anders en de telefooncel komt er niet.
Er worden plannen gemaakt voor een loods voor de winterberging van de schepen omdat deze volgens het huurcontract voor 1 november van elk jaar uit de haven moeten zijn verwijderd.

Zowel op 1 september 1965 als op 17 januari 1968 doet zich een oeverafschuiving voor waarbij een aanzienlijk deel van de binnenzijde van de westelijke havendam wordt weggeslagen. Deze zouden zijn veroorzaakt door het wijzigen van de stromingen in de Krabbenkreek. De kosten van herstel, grotendeels gedekt door rijkssubsidie, bedroegen respectievelijk 450.000 en 317.505 gulden.

Exploitatie
Bij de in gebruikname van de haven en na de oprichting van de watersportvereniging in 1963 nam de WSV de exploitatie voor eigen rekening. In 1973 werd de pachtovereenkomst met de gemeente beëindigd omdat de huursom, die inmiddels was verhoogd naar 34.677 gulden, door de WSV te hoog werd bevonden. Vanaf dat moment werd de exploitatie weer volledig door de gemeente uitgevoerd. In 1979 werd het geschil in der minne geschikt en nam de WSV het beheer weer over.

In de beginjaren van de haven verkeerden er nogal wat bootjes in zeer slechte staat. Dit was de burgemeester een doorn in het oog. De eigenaren werden gesommeerd hun boot te verwijderen. Als dit niet gebeurde, zou de gemeente het zelf doen en de kosten in rekening brengen bij de eigenaren. In het archief van de gemeente vonden we o.a. deze foto die als bewijsmateriaal diende.

Gepavoiseerde schepen ter gelegenheid van de opening van de jachthaven in 1966.

CdK J. van Aartsen, burgemeester W. Baas en de mannen van het eerste uur bij de opening van de haven op 21 mei 1966.

De Koninklijke Fanfare Accelerando verzorgde de muzikale omlijsting

V.l.n.r.: (nog net op de foto) bestuurslid P. Priem , bestuurslid A. Koopman, Burgemeester W.Baas, voorzitter J. Kooijman, CvdK Zeeland J. van Aartsen (met microfoon)

Jan van den Cloot

Mede oprichter WSV en Opperschipper Buutengaets

In het dagelijks leven was Jan van den Cloot mededirecteur van een groot aannemersbedrijf op het gebied van weg- en waterbouw te Antwerpen.
Als een van de leden van het eerste bestuur heeft Jan van den Cloot een prominente rol gespeeld in de vroege geschiedenis van onze vereniging. Zo heeft hij een belangrijke bijdrage geleverd aan de bouw van de sleephelling, voorzag hij de vereniging van menig deskundig advies en was hij de grote drijfveer achter ons beroemde clubschip de Buutengaets. Dit laatste leverde hem de eretitel 'Opperschipper van de Buutengaets' op.
Jan van den Cloot overleed in november 1968 aan de gevolgen van een bedrijfsongeval. Onze vereniging verloor een groot inspirator.

Uitbreiding van de haven

Al vier jaar na de feestelijke opening in 1966 blijkt de jachthaven veel te klein en verzoekt de WSV de haven te mogen uitbreiden door verlenging van de bestaande steigers. De uitbreiding van de haven staat regelmatig op de agenda van de gemeente en er worden diverse mogelijkheden voorgesteld, waaronder de aanleg van een tweede haven. De plaatselijke politiek slaagt er echter niet in een besluit te nemen. Men komt niet verder dan het plaatsen van een hoogst noodzakelijk toiletgebouw maar zelfs daarop moeten we tot 1973 wachten.

In 1986 wordt de haven uitgediept. In een krantenartikel daarover meldt Johannes dat er op dat moment zo'n 90 mensen op de wachtlijst staan. De uitbreiding met zeventig ligplaatsen naar in totaal 230 zou een jaar later gestalte krijgen, waarmee vele wachtenden een felbegeerd plaatsje kregen. Kosten van deze uitbreiding: 530.000 gulden. De feestelijke heropening vindt op 9 mei 1987 plaats door de heer E. Nijpels, toenmalig minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Beheer.

Renovatie

Maar met de uitbreiding van het aantal ligplaatsen zijn we er niet. In 1988 is de haven 25 jaar oud en is een grootscheepse renovatie aan de orde: steigers, palen en aanloopbruggen worden vernieuwd, alsmede water en elektriciteitsvoorzieningen. De haven wordt nogmaals uitgebaggerd. In totaal kost deze renovatie 800.000 gulden. Bij de heropening van de vernieuwde jachthaven op 23 april 1988 door

De haven in 1979 tijdens de platbodemreünie.

Wethouder Versluijs van de gemeente Tholen memoreert deze dat aan de investeringen nog geen eind is gekomen: ook het toiletgebouw dient nog te worden vernieuwd.
In de jubileumuitgave bij het 25-jarig bestaan van de vereniging in datzelfde jaar kijkt voorzitter Tom van Gurp naar de toekomst: 'We dienen dusdanig met de nieuw verworven faciliteiten om te springen, dat het bestuur anno 2013 kan besluiten om steigers en vingerpieren, gezien hun technische staat, niet te vernieuwen, doch in plaats daarvan de inmiddels gereserveerde gelden te besteden aan een nieuwe windmolen voor de energievoorziening van het laser-gestuurde afmeersysteem (kodenaam Johannes) en aan modernere chips voor de robot – op de wandelsteigers GFBT genoemd (Guust Financial Booby Trap) – waarmede sensoren bij de ingang van de haven het passantengeld automatisch wordt afgeschreven van de bankrekening van de niets vermoedende bezoeker.'

Opnieuw uitbreiding in 1996

De kwaliteitsverbetering die begon in 1988 werd in 1996 voltooid. Ligplaatsen, elektrische voorzieningen, toiletgebouwen, milieuvoorzieningen en een nieuw clubgebouw met havenkantoor hebben alles bij elkaar ruim drie miljoen gulden gekost. Bouwheer Ies Nortier memoreerde bij de opening dat de totale begroting slechts met 3% was overschreden, wat voor een project van deze omvang bijzonder gering is.

De opening in 1996 werd op spectaculaire wijze en onder grote belangstelling gevierd door de komst van Henk de Velde met zijn imposante catamaran C-1000 naar de Krabbenkreek. Met vuurwerk,

De heropening in 1987 door minister Nijpels

'Jachthaven, ik doop u...'

♦ Wethouder J. Verstuijs mikt zorgvuldig uit hoe hij de fles champagne tegen de meerpaal moet laten knallen.

(Van onze correspondent)
SINT ANNALAND – De Watersportvereniging Sint Aannaland heeft zaterdag de uitbreiding en herinrichting van de jachthaven in deze Thoolse kern feestelijk afgerond. Wethouder J. Verstuijs zette het allerlaatste puntje op de i door een meerpaal van het nieuwe gedeelte van de ligsteigers te dopen.

Vorig jaar al opende minister E. Nijpels het nieuwe gedeelte officieel. Sindsdien is er nog het nodige aan de jachthaven vertimmerd en opgeknapt. Om te vieren dat dat klaar is, bouwde de watersportvereniging een feestje. Sint Annaland beschikt nu over een moderne accommodatie met getijdesteigers voor 230 pleziervaartuigen.
Voor de Watersportvereniging Sint Aannaland is 1988 toch al een feestjaar. De club bestaat een kwart eeuw. Dat wordt de komende zomer gevierd. In juli presenteert de vereniging heft feestprogramma. Een van de onderdelen wordt de finish van de Deltaweek, een zeilwedstrijd van internationaal allure.

♦ Sint Annaland beschikt nu aan de Krabbenkreek, een zijtak van de Oosterschelde, over een moderne jachthaven. In deze getijdehaven is ligplaats voor 230 plezierboten.
Foto's Thom van Amsterdam

Vertrek Buutengaets 1994, inhuldiging van het nieuwe clubgebouw

Bouw van het voorzieningengebouw in 2003

sirenes, scheepshoorns en waterkanonnen van de brandweer en de sleepboot Zephyrus werd de uitbreiding met tachtig ligplaatsen ingeluid. Een groot aantal gepavoiseerde schepen droeg bij aan het festijn, waarin de Koninklijke fanfare Accalerando met een serenade een rol vervulde.

In 1998 dient de gemeente Tholen een verzoek in bij de stuurgroep Oosterschelde om het aantal ligplaatsen met 25 uit te breiden. De WSV had een verzoek ingediend voor 100 extra ligplaatsen, maar de gemeente vond dat dat ten koste zou gaan van de nog altijd in de haven aanwezige beroepsvaart.

Project Tagrijn 2003

Op het verlanglijstje van het bestuur stonden al geruime tijd een wasserette en een betere opslagruimte voor de havenmaterialen. Omdat er plannen waren voor de uitbreiding van het aantal ligplaatsen, moest ook de elektravoorziening worden verzwaard en zou een nieuw trafohuisje moeten worden gebouwd. Door de plannen van de commissie Schuimkraag zouden Bert en Gina hun fustruimte kwijtraken. Kortom, met de bouw van een nieuw voorzieningengebouw (om onduidelijke redenen ten onrechte tagrijn genoemd) waar in de toekomst ook de sanitaire voorzieningen in zouden kunnen worden ondergebracht, zou de WSV vijf vliegen in één klap slaan.

Havenuitbreiding 2004 – Project MAYA

In de archieven van het bestuur kom je steeds Project MAYA tegen. De afkorting staat voor 'Marine and Yachting in North West Europe'. MAYA concentreert zich op jachthavens in het zuidelijk deel van de Noordzee en in de Ierse zee. Er is een flinke pot subsidiegeld van de EU beschikbaar voor de promotie van aan watersport gerelateerde zaken. Onze passanten- of shoppingsteiger die in 2004 werd aangelegd, werd grotendeels gefinancierd uit de subsidiepot van MAYA. Met de uitbreiding van 2004 werd afscheid genomen van de handelshaven en kreeg onze haven vooral een watersportbestemming.

Er moest behoorlijk op regionale en lokale overheden worden ingesproken alvorens we konden uitvoeren wat we wilden. Tom van Gurp en Cees Nuijten vormden de vaste kern van de afvaardiging in een proces dat zeven jaar zou duren en waar het bestuur en ambtenaren van de gemeente Tholen en het Nationaal Park de Oosterschelde aan hebben meegewerkt.

Een belangrijk deel van de uitbreiding, de passantenaccommodatie, had tot doel watersporters van elders naar Sint-Annaland te lokken en daarmee de lokale economie een belangrijke injectie te geven. Om die reden waren we van mening dat het niet zo kon zijn dat de volledige investeringskosten voor rekening van de WSV zouden komen. De gemeente Tholen, de Provincie, MAYA, Stichting Recreatie Toervaart Nederland (en daarmee het ministerie van LNV) bleken bereid te participeren. Het KNWV fungeerde in het proces als een bijzonder nuttige waterdrager. De Provincie speelde een belangrijke rol bij het losweken van de aanzienlijke MAYA bijdrage.

De aanbestedingssom van 715.000 euro lag aanzienlijk lager dan de begrootte 950.000 euro en leverde derhalve een financieel voordeel op. Hoewel tijdens de uitvoering wat meerwerk is opgetreden: wat extra palen, meer kopsteigers en toevoeging van zes ligplaatsen op steiger A/B veroorzaakten wat meer kosten.

Het stalen karkas van het Cebecogebouw werd volledig gesloopt. Het bepaalde decennialang het beeld van de haven van Sint-Annaland. Bij de laatste uitbreiding van de haven moest al een deel worden ontmanteld, omdat we niet het risico wilden lopen dat de masten van passerende zeilboten het stalen geraamte zouden raken. Plannen om er een andere (recreatieve) bestemming aan te geven, hebben het niet gehaald. De sloop was het startsein voor de toekomstige invulling van de Stallandse watersportboulevard.

Het had overigens niet veel gescheeld of het was volledig mis gegaan. Er waren bezwaren tegen de havenuitbreiding ingediend bij de rechtbank in Middelburg terwijl de werkzaamheden al in volle gang waren. Dankzij een vakkundige analyse van onze huisadvocaat Roger van Dijk en tactvolle onderhandelingen van Tom van Gurp, Hans Aalders en Hans van 't Slot met de indieners van het bezwaar kon met nog twee dagen te gaan de rechtbankzitting worden afgeblazen, waarmee de bouwvergunning juridisch onherroepelijk werd. Met andere woorden: het werk voor de uitbreiding van de haven met passantenvoorziening kon gewoon doorgaan.

De feestelijke opening van de uitbreiding door minister Veerman vond plaats op 10 juli 2004. Deze opening ging gepaard met een vlootschouw in de Krabbenkreek vanaf de rondvaartboot Frisia, begeleid door een politieboot en de sleepboot Zephyrus uit Stavenisse, die met waterkanonnen voor een feestelijke entourage zorgde. Bij terugkeer in de haven zorgden Sint-Annalandse brandweerlieden voor een waterrijk onthaal. Niet alleen ter land en ter zee, maar ook in de lucht waren er activiteiten. Vier parachutisten maakten een perfecte landing in de Kleine Suzannapolder, waarbij ze achtereenvolgens de Europese, Zeeuwse, Thoolse en niet te vergeten de WSV vlag meebrachten. De Koninklijke fanfare Accelerando uit Sint-Annaland luisterde de festiviteiten zowel op het water als aan de wal op. De minister zong uit volle borst mee met het Schorrenkoor.

Speelplek voor de jeugd

De roep om een speelplaats voor de jeugd werd steeds sterker maar we hebben nu eenmaal weinig grondoppervlak beschikbaar waardoor de mogelijkheden zeer beperkt zijn. In 2004 heeft een aantal toegewijde vrijwilligers, verenigd in de commissie speelplaats, een heuse mini speelplek aangelegd die veelvuldig wordt gebruikt.

Project havenuitbreiding 2005 – Project MAYA2

Na de uitbreiding van 2004 was er nog een pot subsidiegeld beschikbaar van EU en provincie voor verdere uitbreiding en aanpassing

De feestelijke heropening op 10 juli 2004. V.l.n.r.: gedeputeerde Gert Kok, voorzitter Tom van Gurp, minister Veerman, burgemeester Nuis.

Het Cebecogebouw werd volledig gesloopt.

Er werd een start gemaakt met de aanleg van de Watersportboulevard.

Aanleg van het nieuwe sanitairgebouw is in volle gang.

Clubhuis, voorzieningen- en sanitairgebouw met speelplek voor de jeugd.

van de haven. Daarmee worden in 2005 ingrijpende waterbouwkundige werken uitgevoerd aan de handelskade en de zeedijk. Er wordt een ruim 300 meter lange stalen damwand aangelegd om een nieuwe kade te realiseren. Er komt een nieuwe scheepshelling met schepenlift van 80 ton en er wordt een rolstoeltoegankelijke afmeerplaats voor de Frisia gerealiseerd. Enjoy Sailing (zeilbootverhuur) krijgt 35 ligplaatsen aan de nieuwe kade waar zich ook jachtimporteur De Valk vestigt. BusmariTeam bouwt loodsen voor de winterberging waarin ook Kooij Ship Operations een plek vindt.

Privatisering van de jachthaven in 2005

Sinds de oprichting van de WSV Sint-Annaland hebben we de haven in nauwe samenwerking met de gemeente geëxploiteerd. Beslissingen omtrent investeringen, nieuwbouw, uitbreiding, renovatie en onderhoud werden in goed overleg tussen partijen genomen en uitgevoerd. De kosten van rente en aflossing werden inclusief onderhoudskosten van een groot aantal zaken in en rond het havengebied middels een jaarlijkse pachtsom aan de gemeente voldaan. Via datzelfde fonds werden ook bijdragen betaald en gereserveerd ten bate van de periodiek noodzakelijke baggerwerken.

Dat heeft na 43 jaar geleid tot een representatieve haven met een geen winst/geen verlies principe waardoor de tarieven voor de watersporters altijd acceptabel zijn gebleven. De jachthaven vervult een sociale functie en vormt tegelijkertijd een belangrijke aantrekkingsbron voor ligplaatshouders en passanten met een positief effect op de lokale economie.

Wanneer de gemeente in 2005 besluit de haven te verkopen, krijgt de WSV op grond van de jarenlange exploitatie en belangrijke bijdrage aan het onderhoud van de haven het eerste recht van koop. Tussen de gemeente en de WSV wordt zorgvuldig onderhandeld over de overnamevoorwaarden en in april 2005 werd de privatisering een feit. Dit stuit nog op kritiek van de Hiswa, die van mening was dat de gemeente de haven met een overnamebedrag van bijna 931.000 euro voor de steigers te goedkoop van de hand had gedaan. Het Thoolse college van B en W is het daar absoluut niet mee eens.

Sanitairgebouw 2007

Na een aantal jaren duwen en trekken kan op 28 april 2007 het nieuwe sanitairgebouw in gebruik worden genomen. En we mogen trots zijn op het resultaat: de zeer ruime douches, voldoende toiletten en wastafels en vier familiebadkamers voldoen qua uitstraling en comfort aan de normen van deze tijd. De douches zijn gratis en alleen voor de familiebadkamer moet 1 euro worden betaald. Maar daarvoor kun je dan ook met je hele gezin negen minuten douchen.

Landscape 2007

Begin 2007 werden de oude en versleten zitbankjes, de grijze standaard lantaarnpalen en het stoeptegelterras van de Buutengaets vervangen. Bij de start van het seizoen waren er fraaie zitbanken gerealiseerd en werden er lantaarnpalen met een nautische uitstraling geplaatst. Op de nieuwe dijkbanken kun je genieten van het uitzicht over de Krabbenkreek.

Havenrenovatie 2009 – nu

In 2007 wordt duidelijk dat de steigers dringend aan groot onderhoud dan wel vervanging toe zijn. Ook is de indeling van de haven niet optimaal. In de ledenvergadering van 8 november 2008 wordt een mandaat gegeven van 325.000 euro voor de vernieuwing van steiger

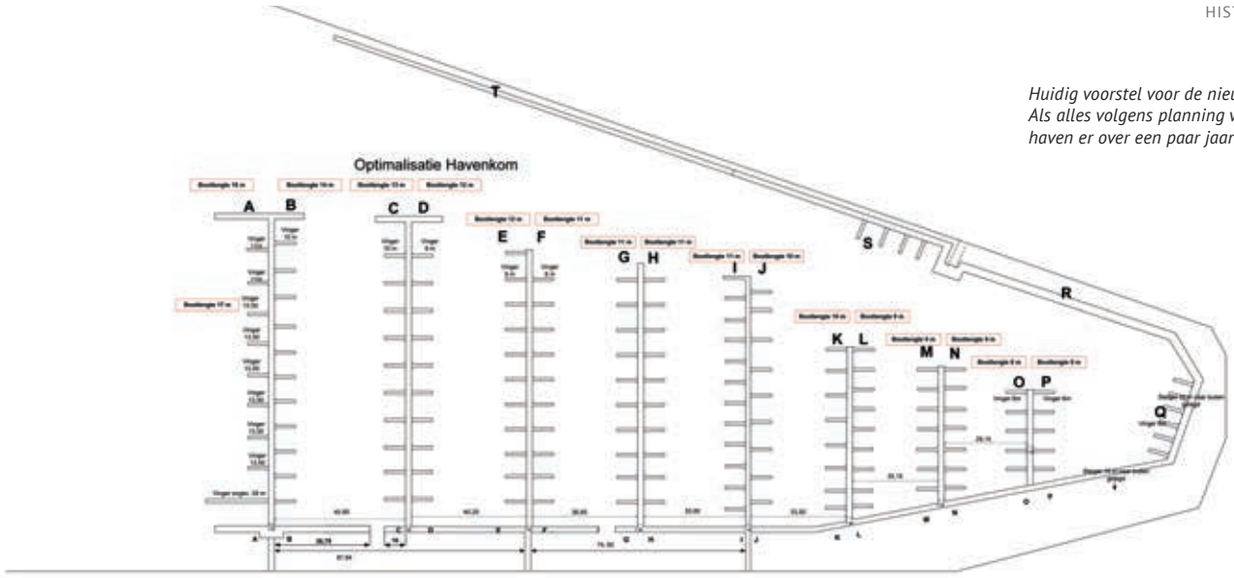

Huidig voorstel voor de nieuwe havenindeling. Als alles volgens planning verloopt, zou de haven er over een paar jaar zo uit kunnen zien.

A/B en de kop van C/D. Met de kopstukken van A/B en C/D wordt I/J gerenoveerd. Omdat de leverancier geen tijdige oplevering kan garanderen, wordt besloten de werkzaamheden een winter uit te stellen. Het bestuur maakt van die extra tijd gebruik om te werken aan een masterplan voor de herinrichting en renovatie die meerdere jaren in beslag zal gaan nemen. Er wordt een aantal criteria geformuleerd waarmee het bestuur aan de slag gaat, waaronder: geen achterpalen, traploos verstelbare vingerpieren, nieuwe loopbruggen, elektrasysteem zonder gebruik van muntgeld, watersysteem met meer tappunten maar zonder slangen.

Onder leiding van havencommissaris Kees Biskop wordt in de winter van 2009/2010 begonnen met de omvangrijke renovatiewerkzaamheden. In overleg met de gemeente Tholen wordt besloten de A/B steiger 10 meter richting haveningang te verplaatsen om zo optimaal mogelijk gebruik te kunnen maken van het beschikbare wateroppervlak dat de WSV in erfpacht heeft. Er komt een nieuwe loopbrug naar A/B en de steiger zelf wordt vernieuwd, net als de kop van C/D. Omdat A/B door het verplaatsen voor de aanwezige jeugdhelling komt te liggen, wordt er gekozen voor een 2 meter brede nieuwe loopbrug en een brede dwarssteiger om de jeugdbootjes te water te laten. Zoals gepland wordt ook I/J vernieuwd. Er wordt een nieuw elektrasysteem aangelegd dat met e-cards werkt en er worden nieuwe watertappunten gemaakt.

In de winter van 2010/2011 wordt de rest van de C/D steiger vernieuwd en de tweede loopbrug wordt aangelegd. De daaropvolgende winter wordt E/F vervangen. In de winter van 2012/2013 wordt de derde loopbrug gerealiseerd en wordt de steiger I/J tien meter richting havenkom verplaatst en van vingerpieren voorzien.

Werk in uitvoering

Nog genoeg werk aan de winkel

Hiermee is de renovatie nog niet ten einde. In ons jubileumjaar gaat het havenplateau voor de tweede keer in drie jaar op de schop, de wandelboulevard wordt aangelegd en het havenplateau opgehoogd. De verwachting is dat in de winter van 2013/2014 de vervanging van steiger G/H plaatsvindt waarna we het tijdperk van de 'achterpalen' achter ons laten. Rest ons alleen nog de herindeling van de steigers in de havenkom. Dit willen we realiseren nadat in 2015 het Projectbureau Zeeweringen de havendijk heeft versterkt. Daarna is het wachten op de ontwikkelingen die op het havenplateau gaan plaatsvinden (bouw van appartementen). Kortom, nog genoeg werk aan de winkel!

Artist impression van het toekomstig haventerrein

de Buutengaets

In de beginjaren van onze vereniging wordt er vaak gesproken over de wenselijkheid van een clubhuis. N.V. Inogem heeft grond aan de haven gekocht en wil daar een clubhuis-restaurant bouwen. Deze plannen halen het mede vanwege bezwaren uit de omgeving niet.

In 1966 komt Jan van den Cloot met het idee om een lichtschip aan te schaffen dat als clubhuis kan dienen en waar de noodzakelijke voorzieningen van toiletten, douches en een zelfbedieningswinkel kunnen worden ondergebracht. In eerste instantie valt de keuze op een schip in Rotterdam, maar dat blijkt te duur. In een bijzondere ledenvergadering op 28 oktober 1966 wordt met algemene stemmen besloten de voormalige veerboot 'Bayern' in Bonn te kopen voor 20.000 gulden. Met de kosten voor verbouwing, die onder aanvoering van Jan van den Cloot wordt uitgevoerd, en aanschaf meubilair zullen de totale kosten op 40.000 gulden komen. Om dit alles te kunnen bekostigen, worden de contributie en het entreegeld in 1967 verhoogd naar respectievelijk 65 en 50 gulden. Verschillende leden doneren delen van het interieur.

Hoe ons clubschip aan haar naam is gekomen, is inmiddels een legendarisch verhaal geworden. Toen het voorstel tot realisatie van een jachthaven in de gemeenteraad werd besproken, werd de mogelijke verstoring van de zondagsrust als groot struikelblok gezien. Wethouder Moerland sprak toen de historische woorden: ' Ik ben medeverantwoordelijk binnen de gemeente; wat buutengaets gebeurt, moeten jullie zelf weten. Maar stel hiervoor goede regels op, zodat onze zondagsrust verzekerd is'.

Ons geliefde clubschip verlaat de haven

Een drukte van belang bij de opening van ons nieuwe clubhuis

Onthulling van De Buutengaets II. Nog zonder havenkantoor.

Ons clubschip De Buutengaets zou een fenomeen worden. Niet alleen binnen de vereniging maar ook ver daarbuiten. In het gastenboek wordt door passanten de loftrompet gestoken over het eten en de gezellige ontvangst (maar ook geklaagd over het ontbreken van douches). Niek Burggraaf is de eerste uitbater, in 1968 opgevolgd door Stan Vollmüller. Na drie jaar geeft hij in 1971 het stokje over aan Piet Priem. Die vindt kok Piet Nelissen uit Scherpenisse bereid om het van hem over te nemen. Mevrouw van Bodegom hielp op drukke dagen met afwassen. Er wordt veel gefeest, gelachen, gegeten en gedronken.

Bert en Gina

In 1980 nemen Bert en Gina Coelers het roer van het clubschip over. Voorzitter Anton Brouwers en vice-voorzitter Dim de Waal vonden het pas getrouwde stel, toen 23 en 21, eigenlijk nog wat te jong en dus stond pa Coelers borg. Hij was zelf eigenaar van café De Handel in Sint-Annaland. Het was redelijk afzien in de keuken van het clubschip: er was geen afzuigkap en de ventilatie bestond uit twee patrijspoorten waar een ventilator voor was gehangen. Samen met stagiair Maurice de Coninck stond Bert met natte theedoeken in zijn nek de beroemde schollen en tongen te bakken. De staaldraad van het liftje waar de maaltijden mee naar het bovengelegen restaurant gingen, brak nog wel eens zodat het hele ding naar beneden kwam. Toenmalig voorzitter van de technische commissie Willy Verhesen dook dan in zijn goeie pak in het mechaniek, kwam er onder het vet weer uit en het ding deed het dan weer een tijdje. Het schip had ook regelmatig last van lekkages. Diezelfde Willy Verhesen moest dan samen met Frans Antonisse 's winters met alle macht het schip drijvende houden. Daarvoor werden forse hoeveelheden teer gebruikt, wat op een gegeven moment niet meer was toegestaan.

Burgemeester Van der Munnik en voorzitter Tom van Gurp

Clubgebouw Buutengaets II

Na ruim 25 jaar verkeert het schip in een dusdanig slechte staat dat plannen worden gemaakt voor een nieuw clubgebouw op de wal. Architect Rob Ligteringen maakt de tekeningen.

De rechter haalde echter rigoureus een streep door de bouwvergunning van het nieuwe gebouw. Derden – waaronder de toenmalige uitbater van De Lagune – hadden bezwaren gemaakt tegen de bouw van de nieuwe horecagelegenheid op de dijk. Een delegatie onder aanvoering van Roger van Dijk toog tot twee maal toe naar de Raad van State op de Haagse Kneuterdijk. Het resultaat hiervan mag bekend zijn: het clubhuis

Buutengaets voor....

... en na de herinrichting.

is alsnog gebouwd. Weliswaar in eerste instantie zonder havenkantoor, want de rechter oordeelde dat de toegestane goothoogte met 30 centimeter was overschreden.

Overigens moest er een naam worden bedacht voor het nieuwe clubhuis. Met zijn gebruikelijke gevoel voor theater stelde Roger van Dijk de naam 'Zeezicht' voor. Andere namen die werden geopperd, waren 'Zicht op de Krabbenkreek' en 'Keek op de Kreek'. Blijkbaar lukte het niet om met een originele naam te komen die voor iedereen acceptabel was, want het werd simpelweg 'Buutengaets II'.

Onder toeterende escorte van vrijwel alle schepen in de haven werd het clubschip Buutengaets op 25 juni 1994 naar buiten gevaren waarna het clubgebouw Buutengaets door burgemeester Van der Munnik in gebruik werd genomen. Het oude schip was voor één gulden verkocht aan Waterkant Ships in Dinteloord, wat onze vereniging zo'n 20.000 gulden aan bergingskosten scheelde.

In het nieuwe clubhuis kreeg Bert een mooie keuken waar hij de blikken doperwtjes liet voor wat ze waren en zeekraal en lamsoor ging bereiden. Oesters en kreeft kwamen op het menu. In de nieuwe keuken wordt alles vers gemaakt: ijs, fonds, mayonaise, noem maar op.

Project Schuimkraag 2000-2003

In 1999 werd een enquête gehouden over de Buutengaets waaruit bleek dat een deel van de leden niet helemaal gelukkig was met situatie van dat moment. Om een oplossing te zoeken die op brede steun van de leden kon rekenen, werd de commissie Schuimkraag

gevormd. Deze commissie bestond uit Bert Busman, Eric Oomens, Hans Aalders (voorzitter), Jacob v.d. Velde, Klaas Pentinga, Rob Ligteringen, Tonny Haentjes Dekker en Ad de Boeck. Vele vergaderingen later werden de plannen voor de verbouwing in de voorjaarsvergadering van 8 april 2000 aangenomen. Clublid Jansseune zorgde voor het ontwerp. Het budget voor de verbouwing was met 260.000 gulden aan de krappe kant en dus werd gezocht naar sponsoren om de aankleding de gewenste nautische uitstraling te geven.

Op 1 april 2003 kon het glas worden geheven op de vernieuwde Buutengaets waarna het bezoekersaantal flink is gestegen. Na het behalen van de certificering leermeester bediening (Gina) en leermeester keuken (Bert) is de Buutengaets tegenwoordig ook een leerbedrijf voor de horeca met acht mensen in de keuken waaronder op drukke dagen ook Henk van Maaren van de Escol en gemiddeld zeven in de bediening. En daar vind je ook dochter Kim, opgegroeid in de Buutengaets en inmiddels in de voetsporen van haar ouders getreden.

Onovertroffen uitzicht

Voor veel passanten is de Buutengaets de reden om onze haven aan te doen. Het uitzicht is en blijft onovertroffen, ongeacht het seizoen of tijdstip van de dag. Op de vrijdag vind je veel clubleden die aan de Kantjeboord-bar het weekend inluiden met een borrel en de vrijdagavondhap en in het seizoen kun je maar beter reserveren als je nog aan een tafeltje wilt eten.

Na ruim dertig jaar Buutengaets behoren Bert en Gina tot de 'harde kern' van de WSV en ze kennen de historie van de haven en de vereniging als geen ander. Als je wilt weten hoe het vroeger was, moet je eens een keer een kopje koffie of een glaasje wijn met ze gaan drinken.

De Dijkfeesten

in de jaren '90

Touwtrekken tussen steigerteams

Het begon allemaal met Jan Aarden die in de zomermaanden spelletjes op de dijk organiseerde voor iedereen die zin had om mee te doen. Na verloop van tijd gingen Jan Thijs en Jeanne Roovers meedoen met de organisatie en zo werd het fenomeen 'dijkfeest' geboren.

Uitnodigingen werden door hen persoonlijk op alle boten gehangen en op de dag zelf werd iedereen met een megafoon opgeroepen om toch vooral mee te doen.
Overdag deden motorbootschippers en zeilers gebroederlijke mee aan het auto trekken over de dijk, de touwtrekwedstrijden tussen steigerteams, bootjes trekken langs een lijn die tussen de steigers was gespannen en andere spelletjes. Bij het eerste feest werden er nog honderden pannenkoeken gebakken in de Buutengaets. Bij latere edities was er een barbecue op de dijk en ging het feest 's avonds verder met drank en muziek. Naarmate de jaren vorderden, werden de feesten groter en professioneler. Het meest memorabele dijkfeest was het Piratenfeest in 1993. Iedereen was verkleed en ging mee schatgraven op de plaat. De vinder van de schat werd beloond met een tekening van Armand Ost. In een grote tent, die door de familie Van Sprundel was geregeld en zodanig was neergezet dat de dijk als tribune fungeerde, werd het meer dan gezellig met liedjes, sketches en een heuse Miss Zeeland verkiezing.

Het Schorrenkoor, wereldberoemd in Sint-Annaland en omstreken, zag tijdens één van de dijkfeesten het levenslicht op initiatief van Arie en Nico Neef. Het koor speelde een belangrijke rol bij de heropening van de haven door minister Veerman in 2004.
Het laatste feest werd georganiseerd in het kader van het 40-jarig jubileum in 2003.

Jan Aarden, initiator van de dijkfeesten

Pannenkoeken bakken in de Buutengaets.

Iedereen was verkleed.

Jan Thijs en Jeanne Roovers gaan voor in zang.

De Zeelandbrug

Op 15 december 1965 wordt de Oosterscheldebrug in gebruik genomen die op dat moment de langste brug van Europa was.

Pas op 13 april 1967 besloot de provincie Zeeland de brug de naam Zeelandbrug te geven – de naam waaronder wij de brug nu allemaal kennen.
Onze vereniging vond het van het grootste belang dat in het zeilseizoen van 1966 bekend zou zijn wanneer de brug wordt bediend en dat er omgekeerde peilschalen op de peilers worden aangebracht. Jan van Kuilenburg heeft daartoe contact met de heer Stijger van het Bureau Watertoerisme van de ANWB gehad die op zijn beurt in contact is getreden met het Ministerie van Verkeer en Waterstaat.
In de ledenvergadering van 18 februari 1966 wordt meegedeeld dat de stand van de peilschalen kan worden verhoogd met 1 meter om zodoende de doorvaarthoogte te weten op het middenpunt van de overspanning. Hierbij blijft dan nog een speling over van 0,5 meter. Deze gegevens zijn puur ter informatie en bij twijfel dient men zich te houden aan de waarden van de peilschalen. Ook worden ter vergadering de openingstijden van de brug voorgelezen.
Vandaag de dag kan naast de peilschalen de doorvaarthoogte ook digitaal worden afgelezen. Onze vertrouwde Zeelandbrug gaat mee met zijn tijd.

Nationaal Park **Oosterschelde**

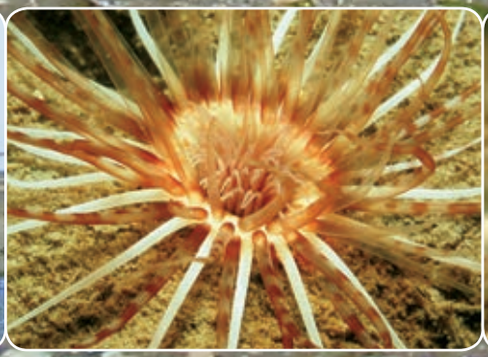

Onze haven ligt op een prachtige locatie, namelijk aan de Krabbenkreek in de Oosterschelde. Voor veel leden is dat de reden om in onze haven te liggen.

Toen bekend werd dat de Oosterschelde als natuurgebied zou worden aangewezen, was ons bestuur daar niet gelukkig mee. Niet met de aanwijzing zelf, maar wel tegen het pakket maatregelen dat voor Sint-Annaland op de plank lag. Men was bang dat de recreatiemogelijkheden ernstig zouden worden ingeperkt, waardoor onze haven minder aantrekkelijk zou worden. Het pleidooi voor minder strenge maatregelen vond gehoor en de uiteindelijke beperkingen vielen mee.
Sinds 8 mei 2002 is de Oosterschelde een nationaal park onder de naam Nationaal Park Oosterschelde. Sinds de bouw van de Oosterscheldekering in 1986 kan de Oosterschelde volledig van zee worden afgesloten. Maar meestal staat de Oosterschelde via de stormvloedkering in open verbinding met de Noordzee. Daardoor zijn er getijden, met tweemaal per etmaal eb en vloed.
Met een oppervlakte van 370 km^2 (waarvan 350 km^2 buitendijks) is de Oosterschelde het grootste nationale park van Nederland. Doordat de Oosterschelde lang een rivierarm is geweest, was het een gebied met zowel zoet als zout water. Door de bouw van de eerste Deltawerken werden de rivieren afgesloten, waardoor de Oosterschelde verzoutte. Ondanks (of dankzij) deze ontwikkelingen heeft de Oosterschelde een unieke flora en fauna.

Zeehonden

Zeehonden houden van helder water en hebben rust nodig. Ze voelen zich thuis in de Oosterschelde en zo heel af en toe signaleren we er ook een in onze haven. Inmiddels is de populatie al gegroeid tot zo'n 400. Bij eb ligt er vaak een groep van zo'n vijfentwintig zeehonden te zonnen op de Vondelingsplaat en veel clubgenoten doen dan ook even een rondje, want het blijft een prachtig gezicht. Bruinvissen worden ook met enige regelmaat gesignaleerd, vooral in de aanloop naar Burghsluis. Soms zie je alleen een rugvinnetje in de verte, maar zo nu en dan heb je geluk en zwemmen ze met je boot mee.
Mosselen en oesters worden in groten getale gekweekt, maar zijn ook gewoon 'in het wild' te vinden. Op menig schip worden 's avonds de zelf geraapte mosselen en oesters verorberd.
Beroemd is de Oosterscheldekreeft die niet alleen bij de Buutengaets op het menu staat, maar ook bij tal van andere restaurants aan de Oosterschelde.

Sportduikers

De Oosterschelde en daarmee ook de Krabbenkreek is zeer geliefd bij sportduikers uit binnen- en buitenland. Het heldere water zorgt voor, naar Nederlandse maatstaven, goed zicht op het prachtige onderwaterleven. In de Krabbenkreek is de begroeiing opvallend schoon, mogelijk vanwege de plaatselijke bodemgesteldheid. De begroeiing bestaat voor een groot gedeelte uit zakpijpen en sponzen. Zeeanjelieren zijn minder aanwezig, maar je vindt er wel zeedahlia's. Uiteraard leven er de nodige krabben en kreeften, waarvan sommigen zelfs heel groot zijn. Garnalen zijn er ook goed vertegenwoordigd.
In 2012 bestond het Nationaal Park Oosterschelde tien jaar. Het officiële startsein van de activiteiten tijdens dat jubileumjaar werd tijdens de S&S race gegeven door de voorzitter van het Nationaal Park , Siebe Kramer, de gedeputeerde van Zeeland, Sjoerd Heijning, de burgemeester van Tholen, Willem Nuis en de voorzitter van de S&S race, Tom van Gurp. Tijdens de race zijn voor de jeugd in de gemeente Tholen allerlei activiteiten op en rond de haven georganiseerd.

Gastheerschap

Nationaal Park Oosterschelde is een enorm gebied waar heel veel te zien en te doen is. In het park kun je bij de gastheren terecht voor informatie.

Gastheren zijn ondernemers die deel hebben genomen aan de cursus gastheerschap van Nationaal Park Oosterschelde. De gastheren komen regelmatig bij elkaar en delen kennis over het gebied, leuke plekjes en streekgerechten. De gastheren adviseren je graag over geschikte wandelroutes, mooie fietstochten, leuke strandjes of de beste plekken om vogels te kijken. Uiteraard kun je ook bij hen terecht voor een natje en een droogje, een (vaar)tocht of overnachting.

Op Tholen zijn er nu negen gastheren: Rest. 't Veerhuis/Hotel Oosterschelde (Anna Jacobapolder), Camping De Muie (Sint-Maartensdijk), Vakantiepark De Pluimpot (Scherpenisse), Camping Stavenisse (Stavenisse), Frisia Rondvaarten (Sint-Annaland), Hotel Kom (Sint Maartensdijk), Het Raedthuys (Sint Maartensdijk), WSV Sint-Annaland (Sint-Annaland) en Camping de Striene (Poortvliet).

Voorzitterschap door de jaren heen

1963 – 1969	De heer J.C. Kooijman (Jo)
1969 – 1972	De heer W. Christiaanse (Willem)
1972 – 1974	De heer I. Nortier (Ies)
1974 – 1976	De heer E.C. Boissevain (Boy)
1976 – 1985	De heer A. Brouwers (Anton)
1985 – 2008	De heer A.P.M.M. van Gurp (Tom)
2008 – 2009	De heer E.A. van Linge (Evert)
2009 – heden	Mevrouw C.M. van Doorn (Caroline)

Jo Kooijman

VOORZITTER 1963 – 1969

Eerste voorzitter en medeoprichter van onze vereniging. Hij bewerkte de lokale politici, die niet bepaald zaten te wachten op een jachthaven die toeristen zou aantrekken en waar ook op zondag werd gerecreëerd.
Druk in de watersport, druk in zijn bedrijf, maatschappelijk actief in de Cebeco, kortom een man die dag en nacht bezig geweest moet zijn.

Willem Christiaanse

VOORZITTER 1969 – 1972

De Rotterdammer Willem Christiaanse voerde de scepter over een grote metaalfabriek in het Rotterdamse havengebied. Naast zijn bestuurlijke inzet voor de watersportvereniging schreef hij ook historie door de watersportvereniging een passantensteiger aan te bieden die tot eind van de tachtiger jaren dienst deed. In die tijd een niet onbelangrijke toevoeging aan de infrastructuur van de jachthaven, omdat de eerste passanten zich schoorvoetend in Sint-Annaland meldden en er dus behoefte bestond aan een gepaste accommodatie. Voor de WSV niet onbelangrijk, omdat het wat extra inkomsten opleverde. Aanvankelijk werd de suggestie gewekt, dat hij de steiger gratis schonk, maar later bleek dat er toch een (fors) prijskaartje aanhing. Honi soit qui mal y pense…

Ies Nortier

VOORZITTER 1972 – 1974

Ingenieur en waterstaatman Ies Nortier, o.a. betrokken bij de aanleg van de Oosterscheldekering, is vooral na zijn vrij korte voorzitterschap als technisch adviseur van grote waarde geweest voor de vereniging. Een charmante man, afkomstig uit Stavenisse, ook wel bekend onder zijn pseudoniem en bootnaam Thoolse Rakker.

Boy Boissevain

VOORZITTER 1974 – 1976

Voormalig EU-topambtenaar Boissevain overspeelde zijn hand in de onderhandelingen met de gemeente Tholen over de nieuwe pachtprijs en weigerde een compromis te sluiten. De WSV betaalde sinds jaar en dag 25.000 gulden ondanks een gierende inflatie en de gemeente wenste dat bedrag te verdubbelen. Het beleid van deze voormalige EU-topambtenaar ondervond heftige kritiek en dat leidde ertoe, dat tijdens een emotionele ledenvergadering een motie van wantrouwen met een overgrote meerderheid werd aanvaard. De WSV schudde op haar grondvesten. Mr. Boy Boissevain moest het veld ruimen en een interim bestuur trad aan.

Anton Brouwers

VOORZITTER 1976 – 1985

Voordat Anton Brouwers voorzitter van onze vereniging werd, was hij respectievelijk bestuurslid en penningmeester. Hij heeft met grote inzet en enthousiasme de belangen van de vereniging gediend. In zijn schaarse vrije tijd heeft hij vorm gegeven aan de verenigingsstructuur en een basis gelegd voor de huidige voorzieningen. Als dank voor zijn tomeloze inzet heeft de vereniging hem benoemd als erelid.

Tom van Gurp

VOORZITTER 1985 – 2008

Tom van Gurp is sinds 1976 lid van onze vereniging. In het voorjaar van 1977 kreeg hij een brief van burgemeester en wethouders van de gemeente Tholen, waarin hem werd meegedeeld dat hij nog niet in aanmerking kwam voor een vaste ligplaats voor zijn platbodem 'De Schouwenbank' maar dat hij gebruik mocht maken van de boxen van afwezige ligplaatshouders. En als er geen vrije boxen waren, mocht hij afmeren aan de passantensteiger. Ofwel: hij begon net als zoveel anderen als zwerver.

Met maar liefst 23 jaar voorzitterschap is hij de langstzittende voorzitter van de vereniging geweest. Zelf geeft hij de voorkeur aan de Engelse term 'commodore'. Onder zijn bezielende leiding is onze club in vele opzichten groot geworden. Zijn palmares is lang en indrukwekkend. De eerste grote mijlpaal onder zijn voorzitterschap was de uitbreiding naar 255 ligplaatsen in 1987, direct

gevolgd door de renovatie van 1988. Hierna zouden nog meer uitbreidingen en renovaties volgen. De privatisering in 2005 was het resultaat van deskundige onderhandelingen met de gemeente. Het laatste bouwkundige wapenfeit is de voltooiing van het sanitairgebouw in 2007 geweest.

Naast het voorzitterschap van onze vereniging bekleedde en bekleedt hij tal van maatschappelijke functies en dat werd in 1999 beloond met een benoeming tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Cees Nuijten omschreef Tom bij deze gelegenheid als iemand die een levensdiscipline hanteert die respect afdwingt, een tikkeltje introvert, af en toe spijkerhard. Een man die veel en hard werkt, soms ongeduldig is en een zucht naar perfectie nastreeft die zijn naaste medewerkers regelmatig naar het hoofd doet grijpen. Kenmerkend is zijn savoir vivre, doorspekt met humor en rake analyses. Een leider met charisma, welke door kennis, vaardigheden en een hoge mate van discipline wordt afgedwongen.
Bij zijn afscheid als voorzitter op 12 april 2008 is Tom benoemd tot erevoorzitter. De bank bij de speeltuin kreeg zijn naam en heeft het motto: 'indisite et circumspicite' ('zet u en kijk genietend om u heen').

Bij de statutenwijziging in 2008 is de maximale termijn van een bestuurslid teruggebracht tot twee termijnen van vier jaar. Zijn recordtermijn zal dus niet worden gebroken.

Evert van Linge

VOORZITTER 2008 – 2009

Toen Tom van Gurp aangaf dat hij wilde stoppen met het voorzitterschap, werd een commissie van wijze mannen gevormd om een nieuwe voorzitter te zoeken. De keuze viel op Evert van Linge, door de wol geverfd in het bedrijfs- en verenigingsleven. Tegelijkertijd ging een vrijwel geheel vernieuwd bestuur van start. Helaas was het voorzitterschap van Evert om gezondheidsredenen maar van korte duur.

Caroline van Daorn

VOORZITTER 2009 – HEDEN

Als jong meisje voer ze vaak mee op de motorboot 'Cipollina Argentata' (zilveruitje) van haar grootvader, Gerard Polderman. Toen haar ouders, Tom en Henny van Gurp in 1975 de zeeschouw 'Schouwenbank' kochten, is ze jarenlang als zwaardenmeisje meegevaren. Met andere woorden: Caroline is opgegroeid in onze haven. Sinds 1991 liggen Daan en Caroline met hun eigen zeilboot 'Lady of the Dawn' in de haven van Sint-Annaland. In 2012 is daar de 'Caro Mio' bijgekomen – ook wel liefkozend 'Het Saffiertje' genoemd. In 2006 werd ze door Cees Nuijten en haar vader gestrikt om als secretaris zitting te nemen in het bestuur. Toen Evert van Linge voortijdig de voorzittershamer moest neerleggen, heeft ze de sprong gewaagd en stelde ze zich kandidaat voor het voorzitterschap. Ze is onze eerste vrouwelijke voorzitter en geeft daarmee leiding aan een inmiddels volledig vernieuwd bestuur. Het besturen zit deze familie kennelijk in de genen net als inzet, toewijding en de zucht naar perfectie. In de eerste termijn van haar voorzitterschap zijn de Statuten en het Haven- en Huishoudelijk reglement herzien, is er een meerjaren beleidsplan opgesteld en is een masterplan gemaakt voor een grootscheepse havenrenovatie en -herindeling die inmiddels in volle gang is. Haar vader maakt dankbaar gebruik van haar organisatorische talenten bij de evenementen Musica Nautica en de Schout&Schepenen race waar ze een spilfunctie vervult.

moorings

Moorings in de Krabbenkreek

Al in 2002 waren er plannen voor moorings in de Krabbenkreek. Het zou even duren voor deze plannen werden gerealiseerd, want na afloop van de Schout & Schepenen race in 2008 werd de eerste van vier moorings afgeplonst in de Krabbenkreek door HISWA-voorzitter Luit Ezinga, de HID van Rijkswaterstaat Rein van der Kluit en de directeur voor Water en Scheepvaart van Rijkswaterstaat, Hans van der Togt. Uiteindelijk zouden het er zes worden en de moorings zijn reuze populair, zowel bij onze leden als andere recreanten op de Oosterschelde. Als het mooi weer is, zien we (vaak dezelfde) leden in alle vroegte de kreek oversteken om aan een mooring te gaan liggen. De 'pechvogels' gaan voor anker. Op windstille, warme dagen liggen er soms wel vier boten aan één mooring. Overnachten aan de mooring is wel zo relaxed omdat er geen ankerwacht gehouden hoeft te worden, en daar wordt dus door onze eigen leden vaak gebruik van gemaakt. De angst dat deze moorings ten koste zouden gaan van het aantal passanten in onze haven is dan ook ongegrond gebleken. Hoewel we constateren dat in een enkel geval een schip langere tijd aan een mooring in de Krabbenkreek ligt, om vervolgens met een bijbootje naar de haven te komen om gebruik te maken van onze gratis sanitaire voorzieningen. Gelukkig blijft dit tot nu toe bij een uitzonderingsgeval. De moorings in de Krabbenkreek zijn een welkome aanvulling op de voorzieningen in onze haven.

Huidig Bestuur
WSV Sint-Annaland

VOORZITTER > Caroline van Doorn

Caroline van Doorn	Voorzitter sinds 2009. In 2006 als secretaris toegetreden tot het bestuur.
Peter van Dijk	Secretaris sinds 2010.
Dick Vogelaar	Penningmeester sinds 2009.
Kees Bultink	Penningmeester sinds 2011. In 2009 gestart als evenementencommissaris.
	Beide penningmeesters beginnen dit jaar aan hun tweede termijn.
Kees Biskop	In 2006 toegetreden als evenementencommissaris en sinds 2009 havencommissaris. Hij geeft leiding aan de grootscheepse renovatie en herindeling van de haven.
Alphons van de Ven	Evenementencommissaris sinds 2012.
Frank Schouten	Communicatiecommissaris sinds 2011.

SECRETARIS > Peter van Dijk

PENNINGMEESTER > Kees Bultink

PENNINGMEESTER > Dick Vogelaar

HAVENCOMMISSARIS > Kees Biskop

EVENEMENTENCOMMISSARIS > Alphons van de Ven

COMMUNICATIECOMMISSARIS > Frank Schouten

Havenmeesters in Sint-Annaland

In iedere haven heb je te maken met een havenmeester. Havenmeesters komen voor in soorten en maten. Sommigen zijn beroemd, anderen berucht, maar de meesten doen gewoon hun werk. Wij mogen ons gelukkig prijzen met de havenmeesters die in de afgelopen vijftig jaar hebben bijgedragen aan de goede reputatie van onze haven.

Johannes den Engelsman – 1963 tot 1989

Johannes den Engelsman hielp van jongs af aan met bakens zetten in de bochtige geul die de toegang tot de oude haven vormde. Bij de oprichting van de vereniging in 1963 was hij nog reserve havenmeester naast Arij Weijler. Na diens pensioen zwaaide Johannes van 1968 tot 1989 zelf de scepter over zowel de handelshaven als onze verenigingshaven.

Menigeen heeft goede herinneringen aan Johannes, die wijd en zijd bekend was. Niet alleen vanwege zijn luide stem, maar ook omdat hij op zicht al wist welke plaats geschikt was voor jouw boot. In de beginperiode, toen er balken aan de steigers zaten, heeft hij regelmatig een boot moeten redden die onder een balk terecht was gekomen. Ook heeft hij bij extreem laag water heel wat landvasten moeten vieren of bij springvloed zelfs moeten lossnijden. 's Winters, wanneer touwen vast konden blijven zitten door het ijs, had hij geen rust. Dan moest hij naar de haven om te controleren of alles goed was en waar nodig, in te grijpen.

In de gastenboeken van de Buutengaets, wordt Johannes door bezoekers aan onze haven regelmatig bedankt en geprezen voor bewezen diensten.

Johannes zelf liet in een interview in 1989 weten dat hij zijn prettigste herinnering heeft aan de platbodemreünie. Alleen kreeg hij toen als dank een stropdas. En laat Johannes nou een vreselijke hekel aan stropdassen hebben.

Als eerbetoon aan al het werk dat Johannes voor onze vereniging

Uitzwaaien van het clubschip 'Buutengaets'

Op 18 november werd Johannes 86 jaar en ontving van de vereniging deze schitterende fiets.

Officiële opening van het bord boven de 'Johannes Den Engelsmanbrug' naar de shoppingsteiger op zaterdag 2 april 2005.

heeft gedaan, is bij de aanleg van de passantensteiger het bruggetje naar hem vernoemd: de Johannes den Engelsman brug. Bovendien is Johannes erelid van onze vereniging.
Johannes is inmiddels 86 jaar en komt nog wekelijks op zijn WSV-fiets een borreltje drinken in de Buutengaets.

Guust Meijs – de 'zondagse' havenmeester

Omdat Johannes op zondag niet werkte, hadden we een tweede havenmeester nodig. Guust en zijn vrouw Wies, afkomstig uit Oostenweel, België, hebben gedurende enkele tientallen jaren hun vrije tijd in Sint-Annaland doorgebracht. Van half maart tot half november waren ze steevast in de haven te vinden. Omdat Guust niet kon stilzitten, ging hij helpen in de haven. Op zondag was hij havenmeester en nam hij de zorg van de passanten op zich, maar daar bleef het niet bij. Gras maaien, vlaggen hijsen en strijken, schilderen en reparaties: Guust deed het allemaal.

Jan Blokland, 1989 - 1990

Nadat zowel Johannes als onze zondagse havenmeester Guust zijn teruggetreden als havenmeester, wordt Jan Blokland per 1 maart 1989 als parttime havenmeester benoemd.
Hij krijgt een permanent onderkomen in de stuurhut van het clubschip de Buutengaets. Intussen studeert de technische commissie op een plan om passanten op eigentijdse wijze wegwijs te maken in de jachthaven. Dit moet beslag krijgen door middel van een communicatiesysteempje tussen steiger A/B en de stuurhut. De technische werkelijkheid bleek enigszins gecompliceerder.

Cees Smits, 1990 – heden

Van 1971 tot en met 1975 voer Cees Smits in de weekenden vanuit de haven van Sint-Annaland met zijn schip de Vaya con Dios met sportvissers op de Oosterschelde. Door de week werkte hij bij een koeltechnisch bedrijf. In 1975 greep hij zijn kans en werd binnenschipper. Volgens Cees het mooiste beroep dat er is. De geboorte van Diana betekende het einde van die carrière, want Cees en José wilden niet dat ze haar jeugd op een schippersinternaat zou doorbrengen. Cees kocht een casco van een stoomsleepboot en bouwde die in een half jaar eigenhandig af om opnieuw sportvissers mee te nemen op de Oosterschelde. Ook kon hij parttime terugkomen bij zijn oude baas. Toen de WSV in 1989 een vacature voor havenmeester had, solliciteerde Cees. Maar op dat moment werd hij nog te licht bevonden,

Cees mag als enige fietsen over de steigers op zijn speciale havenmeesterfiets.

zoals hij het zelf zegt. Hij werd wel door de gemeente aangenomen als opvolger van Johannes voor de handelshaven. Twee havenmeesters in één haven bleek niet echt goed te werken en een jaar later werd hij alsnog ook door de WSV aangenomen.
Cees bleef naast het havenmeesterschap zijn sportvisbedrijf voortzetten. Om passanten op te vangen die overdag arriveerden, bleef Johannes aan als part-time havenmeester. De twee banen werden voor Cees steeds drukker en lastiger te combineren. Cees huurde een schoonmaakploeg in voor de sportvisboot, zodat hij bij terugkomst in de haven zich meteen aan zijn havenmeestertaken kon wijden. Johannes ging dan naar de sportvisklanten van Cees om de sterke visverhalen aan te horen.
Maar uiteindelijk werd het allemaal toch te druk. Het leidde er mede toe dat Cees in 1995 vertrok als havenmeester van de WSV. Johannes bleef parttime werken. Hij werd geassisteerd door Pieter Baas, Thijs van der Beek en Wim de Boer. In 1996 heeft Leen Breure de rol van havenmeester nog even vervuld, maar in 1997 kwam Cees terug om tot op de dag van vandaag te blijven.
De sportvisboot werd verkocht. Maar het bleef druk. Dat lag niet zozeer aan het aantal passanten, maar wel aan de toegenomen hoeveelheid aandacht die de passanten vroegen. Bovendien was Cees ook nog eens verantwoordelijk voor het innen van de passantengelden van de havens van Tholen, Stavenisse en Gorishoek.
Dat leidde er zo'n zes jaar geleden toe dat Cees zijn dochter Diana inschakelde. Ze richtten een VOF op en verdeelden onderling het havenmeesterwerk. Na de geboorte van haar zoon Lars in 2010 ging Diana wat minder werken, waardoor er nu in de zomer extra assistenten in het havenkantoor zijn.

Naast zijn reguliere werk als havenmeester besteedt Cees menig vrij uurtje als vrijwilliger aan de havenrenovatie.

Wat een havenmeester zoal meemaakt...

In al die jaren heeft Cees heel wat meegemaakt, zowel met leden als met passanten. Zo speurde Cees een aantal winters geleden vanuit het havenkantoor met de verrekijker ter controle de haven af. De deur stond open en Cees hoorde een vreemd geluid. Door de verrekijker zag hij dat de Queeste van John van Steen niet op de juiste plek lag. Opnieuw hoorde hij een vreemd geluid. Toen zag hij een arm boven water uitsteken. John was van boord gegleden toen hij zijn boot wilde verleggen en kon nog net de zwemtrap halen. Cees rende de steiger op, hees een onderkoelde John uit het water en zette hem, ingepakt in een jas en deken, op een stoel in de werkplaats, waar hij de kachel goed hard zette. De vrouw van John werd gebeld en die was in no time op de haven om haar man op te halen.

In juli 2011, op de eerste zonnige dag na een sombere week was er een passant die bij Cees kwam vertellen dat de hem toegewezen box onacceptabel was. Cees, die onmiddellijk dacht dat er technische problemen waren, vroeg uiteraard wat er aan de hand was. Het antwoord was verrassend: 'De zon staat recht in de kuip'. Cees antwoordde: 'Wees blij dat de zon eindelijk schijnt' en adviseerde de boot om te draaien. De passant nam het advies mokkend aan.
Nog geen week later gebeurt precies hetzelfde. Alleen deze mevrouw weigert de boot om te draaien en eist een andere ligplaats. Cees verwijst haar naar de passantensteiger. Even later is de boot verplaatst en komt de vrouw terug. Ze zegt tegen Cees: 'Waarom hebt u ons daar niet meteen naar toe gestuurd, die plaats is veel beter'. Waarop Cees antwoordt: 'Ik ging er van uit dat u liever in een box zou liggen. Het is nogal druk en het is niet uitgesloten dat u daar straks vijf dik ligt'. De vrouw wordt boos en wil terug naar de box. Maar die is net aan een andere passant vergeven en er is geen passende box meer beschikbaar. 'Dan ga ik weg', zegt ze en even later vaart de boot de haven uit.

Diana is onze tweede havenmeester.

Ereleden
Anton Brouwers (overleden in 1989)
Willy Verhesen
Hans van 't Slot
Hans Aalders
Cees Nuijten
Johannes den Engelsman

Erevoorzitter
Tom van Gurp

Lid van verdienste
Piet Priem
Louis Weterings
Walter Snoeck
Jan Aarden
Clemens van der Werf

Ereleden van de Vereniging

Willy Verhesen
Tijdens de algemene ledenvergadering van 10 november 2007 nam Willy Verhesen, voor intimi 'den Willy', na maar liefst bijna dertig jaar afscheid als havencommissaris van onze vereniging. Bij die gelegenheid is hij benoemd tot erelid van de vereniging.
Toen Willy in 1968 lid werd van de vereniging zag de haven er heel anders uit, vertelde hij in een interview in Nieuws uit de Krabbenkreek. Er lagen zo'n honderd boten en het was er allemaal veel primitiever. Er waren nog geen loopbruggen. Je moest langs zinken ladders op de steigers komen. Bij hoog water vielen die dingen van hun plek. Verder lag er een loopplank naar je boot. Bij hoog of laag water stonden die kaarsrecht en moest je op je kont schuivend aan boord zien te komen. Zo is Willy nog wel eens een paar keer te water geraakt. Ook was er nog geen elektriciteit en drinkwater moest met een lange slang van de wal worden gehaald. Naar de wc ging je in het dorp of op je boot. Ging dat laatste niet en had je geen zin om te lopen, dan deed je het op de dijk.

Willy Verhesen lost het op!

Willy was een markant bestuurslid. De taak van voorzitter van de havencommissie is geen gemakkelijke en je doet het in de ogen van een aantal leden nooit helemaal goed. Naast de functie van havencommissaris zwaaide Willy ook de scepter over de techniek in de haven. Daarmee was hij eerstverantwoordelijke voor alles wat drijft, piept, kraakt en beweegt in onze jachthaven. Een verstopte toiletpot, een gebroken steigerpaal, problemen met de elektravoorziening, gras dat moet worden gemaaid, Willy werd er op aangesproken en loste het op. De Buutengaets werd door hem drijvende gehouden. Havenontvangstinstallatie, vuilwaterpomp, vuilcontainers, codes op de toegangshekken – het waren allemaal onderdelen van het domein 'Willy'. Hij heeft duizenden uren als vrijwilliger annex bestuurder besteed aan de haven.

Cees Nuijten
Als jong ambtenaar van de gemeente Tholen rolde hij in het bestuur van de watersportvereniging . En door de affiniteit met pen en papier die hij kennelijk toen al had, bombardeerde men hem onmiddellijk tot secretaris. Cees maakte vele evoluties mee in het bestuur. Van ligplaatsexploitatie door WSV naar gemeente en weer terug, al of niet met bestuurscrises. Van clubschip naar clubhuis. Van een volledige pachtsituatie naar baas in eigen haven, privatiseren met lange termijn zekerheid. Ook was hij getuige, maar belangrijker nog, betrokken bij de vele stappen van uitbreiding, renovatie en professionalisering, die de haven hebben gemaakt tot wat er nu staat en drijft.

Overgoten met een relativerend sausje

Cees was niet alleen secretaris van de vereniging, maar ook mede-oprichter van ons clubblad. Hij begon met een nieuwsbrief, die zo'n drie keer per jaar verscheen. De club groeide en er was behoefte aan een echt clubblad. Het werd 'Nieuws uit de Krabbenkreek'. Daarin schreef hij graag en uitvoerig en zijn pen had soms kanten die de wenkbrauwen van de goedgeaarde watersporter deed fronsen. Teksten, gelardeerd met

een gezond gevoel voor humor, van tijd tot tijd pikant of kantje boord. De vereniging is Cees veel dank verschuldigd voor een lange tijd van dienstbaarheid voor de zaak van de Watersportvereniging Sint-Annaland. Zijn medebestuursleden hebben Cees altijd ervaren als een man, die zijn mening niet onder stoelen of banken stak, die vasthoudend kon zijn, overtuigd van zijn eigen gelijk (en dat was nog al eens het geval), die zijn brede ervaring binnen het gemeentewerk en later binnen het bedrijven acquisitie segment graag ter beschikking stelde. En immer, ook wanneer er op het scherp van het mes werd gedebatteerd, met een sportieve insteek, vaak overgoten met een relativerend en humoristisch sausje.
Cees is bijna dertig jaar bestuurslid geweest en werd bij zijn afscheid in 2006 benoemd tot erelid.

Hans van 't Slot
Hans was decennialang een van de steunpunten, of misschien beter, een van de grote dukdalven waaraan de watersportvereniging Sint-Annaland is afgemeerd. Degelijk, deugdelijk en zoals het een stevige meerpaal betaamt, bestand tegen een stootje. Een icoon binnen de vereniging.
Hans van 't Slot werd in de tachtiger jaren bestuurslid en maakte toen al snel furore met het ontwikkelen van een specifiek softwareprogramma voor de watersport. Daarmee kon de boekhouding gedeeltelijk worden geautomatiseerd. Dat bleef in de regio niet onopgemerkt en dus kon menig andere watersportvereniging parasiteren op het door Hans ontwikkelde programma.
Vervolgens werd hij penningmeester en was bij tijd en wijlen – zonder te overdrijven – dag en nacht voor de WSV actief. Honderden nota's uitsturen, administreren, debiteurenbeheer voeren en tientallen leden achter de broek zitten, beheer van de ledenadministratie. Een enorme klus.

Jarenlang de kar getrokken

Zijn werk bij AkzoNobel en de WSV bleven zoveel tijd vragen dat zijn bootje er vaak bij inschoot. Door de karrenvrachten werk was hij vaak te laat met het onderhoud van zijn zeilboot en dus bleef die dan maar hoog en droog prijken op zijn erf in Sint-Maartensdijk. Gelukkig kon Hans dat gemis een beetje compenseren door als opstapper bij diverse wedstrijden zijn nautische kennis te etaleren.
Hans heeft ook jarenlang de kar getrokken als het ging over de ligplaatsverdeling in de jachthaven. Met mathematische nauwkeurigheid wist hij de ligplaatsen zo in te vullen dat de haven in termen van nuttig gebruik werd geoptimaliseerd met evidente financiële voordelen voor de vereniging.
Hans was vaak de stille maar tegelijkertijd grote drijvende kracht achter diverse projecten binnen de vereniging en heeft bewezen een degelijk en stipt organisator te zijn. Ook vandaag de dag staat Hans nog altijd klaar om hand- en spandiensten te verlenen.

Hans Aalders
Hans had er bij zijn afscheid als bestuurslid in 2010 ruim zestien actieve dienstjaren op zitten. Het begon met de zeilcommissie die de basis heeft gelegd voor de huidige zeilwedstrijden en -evenementen.
Als voorzitter van de Commissie Schuimkraag heeft hij een visitekaartje voor onze vereniging achtergelaten waar menig haven jaloers op kan zijn. Het stijgend aantal bezoekers van de haven is daar het bewijs van. Een prachtig clubhuis, waar zowel een eenvoudige smakelijke hap als culinaire hoogstandjes worden geserveerd – waaronder de roemruchte zeetongen.

Pittige Projecten

Hans was lid van een bestuur dat pittige projecten uitvoerde waaronder het MAYA project, de uitbreiding van het aantal ligplaatsen, de aanleg van het nieuwe sanitairgebouw en de privatisering van de haven. Ook was Hans nauw betrokken bij het opzetten van de gratis WiFi-installatie en de website, maar ook bij onze unieke havengids. Hij vervulde, de laatste jaren samen met Dick Vogelaar, de functie van penningmeester. De betalingsdiscipline van de leden en ligplaatshouders nam in die periode toe en de financiële basis voor de huidige havenrenovatie werd gelegd.

De Oosterscheldekering

Afsluiting van de Oosterschelde was één van de voorgestelde maatregelen van de Deltawet uit 1955.
In de bestuursvergadering van 14 februari 1966 wordt gesproken over een ingekomen brief van de Werkgroep Delta over deze voorgenomen afsluiting van de Oosterschelde. De WSV ziet het wegvallen van een rechtstreekse verbinding met de Noordzee als een groot nadeel voor de watersport. De gelegenheid tot watersport op stromend water zou na afsluiting van de Oosterschelde vrijwel geheel worden teruggedrongen tot de Westerschelde, die minder geschikt is vanwege de drukke scheepvaart.
De droogvallende platen in de Oosterschelde zijn bijzonder aantrekkelijk en het verlies ervan zou erg te betreuren zijn . Ook is men bang voor een gewijzigde golfslag die bij harde wind vermoedelijk veel onaangenamer zal zijn. Men refereert aan de situatie op het IJsselmeer na de afsluiting van de Zuiderzee.
De ervaringen met het Veerse Meer, dat in 1961 werd afgesloten van het zeegat, hebben bovendien uitgewezen dat het een egaliserend effect op de bodem heeft , waardoor de vaargeul dichtslibt en voortdurend moet worden uitgebaggerd. Het wegvallen van de getijstroom maakt volgens de WSV de watersport voor de liefhebber tot een veel minder sportief genoegen.
Uiteindelijk zou worden besloten tot de huidige Oosterscheldekering – zonder twijfel het meest indrukwekkende waterkerige bouwwerk van Nederland – die op 4 oktober 1986 door koningin Beatrix werd geopend en 2,5 miljard euro heeft gekost. Het getij is gebleven, evenals de droogvallende platen en het zoute water. De Roompotsluis zorgt voor de verbinding met de Noordzee.
Het betekende wel dat het getij in onze haven werd gedempt, waardoor het verschil tussen hoog en laag water afnam. Het bestuur concludeerde dat de haven daardoor in de winter minder gevaarlijk zou zijn en probeerde meer leden te porren voor een winterplaats tegen 9 gulden per m².

Foto credits: Bryan Tong Minh

Gijs

"Ben ik al trending topic?"

Iedereen in de haven kent onze gans, ook wel de mascotte van onze haven genoemd. Maar hoe heet die gans nou eigenlijk? En hoe is hij (of is het een zij?) in de haven terechtgekomen en wanneer?
In onze clubkrant van april 2005 staat een artikeltje over onze gans. In eerste instantie wordt de gans, die uit zichzelf naar onze haven is gekomen, Alfred (vrij naar Alfred Jodocus Kwak?) gedoopt maar omdat getwijfeld wordt over het geslacht, wordt dit gewijzigd naar Antoonia. Waarschijnlijk is hij/zij zijn/haar partner verloren en aangezien ganzen levenslang monogaam zijn, is er geen kans meer op een nieuwe relatie.

Maar er worden meerdere namen gehoord. Zo noemt de een onze gans Hans en anderen noemen hem Gijs. Havenmeester Cees geeft het verlossende antwoord: Het is Gijs.

GIJS IN EMMER ZWARTE VERF

Niemand weet hoe oud onze Gijs is. Ganzen (Anserinae Hyperboreus) kunnen wel dertig jaar oud worden, dus er is een gerede kans dat we nog lang niet op zoek hoeven naar een nieuwe mascotte.
Hoewel het de winter van 2011-2012 bijna mis ging: bij het onderhoud van het toiletgebouw verdwijnt de kop van Gijs in een emmer zwarte verf. Havenmeester Cees heeft vervolgens flink geboend met terpentine en Gijs heeft deze operatie gelukkig goed doorstaan.

Er blijken weersvoorspellende gaven aan onze gans te zijn toegekend en gevat in een gezegde: 'Duikt en snatert in Annaland de gans dan is er voor regen grote kans!' Of dat waar is, laten we hier in het midden, maar wel worden we regelmatig 's morgens vroeg wakker gemaakt door gesnater omdat Gijs zin heeft in ontbijt. Een bruine boterham gaat er in het begin van het seizoen snel in, maar naarmate het seizoen vordert, raakt Gijs meer en meer verwend en is een bruine boterham niet meer interessant.
In de quiz van de vrijwilligersavond van 2011 deed Gijs ook mee. Op de vraag: "Wie eet er het vaakst in de Buutengaets?" stonden Tom van Gurp en Gijs ex aequo op nummer 1 hetgeen door velen correct werd geantwoord.

Steigerpraat

Roger van Dijk

Ergens in de jaren tachtig vaart Roger van Dijk na een gezellig dagje Zierikzee terug naar Sint-Annaland. Het is springtij en Roger, die een paar biertjes had gedronken, heeft moeite de vaargeul te zien in de donkere Krabbenkreek. Hij loopt vast op de plaat en komt niet meer weg. Omdat het springtij de volgende dag voorbij was, duurde het nog dagen voordat het lukte de Sweet Emma van de plaat tegenover het clubhuis te halen.

Tom van Gurp

Bij het binnenvaren van zijn box met De Schouwenbank maakt Tom een onhandige manoeuvre en komt tussen wal en schip terecht. Onder grote belangstelling wordt hij weer aan boord gehesen. Volgens zijn eigen logboek was de watertemperatuur (het was 29 augustus) aangenaam. Intussen had hij vastgesteld – het zit in zijn bloed! – dat baggeren die winter niet nodig zou zijn.

Onder grote belangstelling wordt Tom aan boord gehesen

Verbaasde passanten

Een passantenechtpaar komt afrekenen. De man stopt de factuur in de havengids en die verdwijnt in zijn rechter broekzak. Zijn vrouw betaalt en vraagt om de code van de poort. Cees antwoordt dat deze op de factuur staat die hij net aan haar man heeft gegeven, maar geeft hem toch nog even door. De vrouw is bang dat ze de code niet kan onthouden en vraagt de factuur aan haar man. De man zoekt alles af maar kan de factuur niet vinden en zegt dat hij hem niet gekregen heeft. Cees geeft aan zeker te weten dat hij de factuur heeft gegeven en zegt dat hij in de rechter broekzak van de man zit, in de havengids. Waarop de man de factuur inderdaad vindt. Man en vrouw kijken elkaar aan en zeggen tegelijkertijd: 'U kunt goochelen'!

Sint-Annaland *friteshaven*

Als je de oude clubkranten er op na slaat, zie je dat Cees Nuijten onze haven steevast 'friteshaven' noemt. Maar hoe komt hij aan die uitdrukking? In 2003 schrijft hij een artikel in de clubkrant waarin hij dat uitlegt:
De toenmalige voorzitter van de WSV De Kogge uit Tholen, Cees van den Berghe, gaf in een quasi filosofisch verhaal een schets over de watersport in Sint-Annaland. Daarbij karakteriseerde hij Sint-Annaland uiteindelijk als een friteshaven. Daarmee bedoelde hij ons niet te beledigen maar juist te complimenteren. Hoe zat dat?
De mix aan Vlamingen, Brabanders, Randstedelingen, Duitsers en Zeeuwen maakte in zijn ogen dat in onze haven een gemoedelijk sfeertje hangt met kleurrijke en spontane leden. Gewoon een gezellig clubje zonder pretenties waar jong, oud, rijk, erudiet, geletterd en modaal opvallend goed samen gaan.

Voorjaarstocht op zee

Sinds een paar jaar kunnen we een nieuw evenement aan onze toch al lange lijst toevoegen: de voorjaarstocht op zee. Een oversteek naar Engeland met een aantal schepen van de WSV en voorbereiding in groepsverband. In 2010 zou in het Hemelvaartweekend de tocht voor het eerst plaatsvinden. Engeland werd vanwege de slechte weersomstandigheden niet gehaald, maar de Belgische havens waren reuze gezellig en er is in ieder geval op zee gevaren. In 2011 en 2012 werd de overkant wel gehaald.

Je mag niet voor niets maar 15 minuten parkeren op die plek... ***(foto Bert en Gina)***

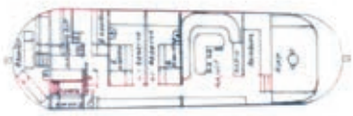

Antigoon

Jan van den Cloot had samen met zijn vriend Gion het grootste tweemast zeiljacht in de jachthaven, een Boeiertjalk met de naam 'Antigoon'. Oorspronkelijk in 1914 gebouwd als vrachtschip en rond 1964 door Jan verbouwd tot zeiljacht.
De naam 'Antigoon' is bijzonder. Dit was namelijk de reus die in een kasteel aan de Schelde gewoond zou hebben en daar tol hief tot ongenoegen van de schippers. Betaalde je niet, dan werd je hand afgehakt en in de Schelde geworpen. Een Romeinse soldaat Silvius Brabo zou de reus hebben bevochten en gedood. Hierbij is Antigoons' hand afgehakt en door hem in de Schelde geworpen. Dit zou de verklaring zijn voor de naam (h)Antwerpen. Op de Grote Markt in Antwerpen staat een standbeeld van Silvius Brabo.

De Clubvlag

Onze Nederlands-Belgische clubvlag

De vlag van Zeilcommissie

De jeugdvlag

De jubileumvlag

Bij een watersportvereniging hoort een clubvlag. Een handig ding zo'n clubvlag. Bijvoorbeeld om, wanneer je in een vreemde haven in binnen- of buitenland bent, medeclubleden aan die vlag te kunnen herkennen. Als je zwerver in onze haven bent, is het ook handig om te kunnen zien of je buurman wel of geen clublid is en andersom is het fijn om, wanneer je een vaste ligplaats hebt, te kunnen zien of degene die naast je aanlegt een passant of een medeclublid is. Iedereen die op de nieuwjaarsreceptie komt, krijgt gratis een nieuw exemplaar, want we willen natuurlijk dat iedereen een mooie, ongebleekte en ongerafelde versie van de vlag voert.

De vlag, met de Nederlandse leeuw en de rood-witte strepen van de vlag van Antwerpen, vertegenwoordigt de Nederlands-Belgische oorsprong van onze vereniging. Wie verantwoordelijk is voor het ontwerp van de vlag is niet eenduidig vast te stellen. Er ligt niets vast op papier dus moeten we het doen met de herinneringen van leden uit die tijd. Er worden twee namen genoemd: Piet Priem, voormalig secretaris-penningmeester en eigenaar van een textielbedrijf, en Armand Ost, voormalig lid van de vereniging en maritiem kunstenaar. Wellicht hebben ze indertijd samen, zoals dat toen ging, het ontwerp 'tussen pot en pint' bedacht.
Sinds een paar jaar is er een aantal schepen in onze haven te vinden met twee clubvlaggen onder de zaling. Als je goed kijkt, zie je dat ze niet hetzelfde zijn. De tweede vlag is namelijk van de Kreekzeilers, onze jeugd. Het ontwerp daarvan is van de hand van Laurens Morel, fotograaf en grafisch vormgever, die eveneens de vlag en het logo voor het 50 jarig jubileum heeft ontworpen.

De Blauwe Vlag

Sinds 2009 mogen wij in onze haven de Blauwe Vlag voeren en daar zijn we trots op. Maar wat betekent die vlag nou eigenlijk?

De Blauwe Vlag is een internationale milieuonderscheiding, die jaarlijks wordt toegekend aan stranden en jachthavens die aan de campagne deelnemen en aangetoond hebben schoon en veilig te zijn. Het doel van het Blauwe Vlag Programma is om overheden, ondernemers en recreanten blijvend te betrekken bij de zorg voor schoon en veilig water, mooie natuur en een gezond milieu. Het mogen voeren van een Blauwe Vlag is een erkenning voor de inspanningen die de strandgemeente of jachthavenbeheerder op dit gebied heeft geleverd. Voor de toerist is de Blauwe Vlag internationaal het herkenning- en kwaliteitssymbool voor goede stranden en jachthavens.
De Blauwe Vlag krijgen betekent niet dat je deze automatisch ook houdt. Er worden dan ook jaarlijks controles uitgevoerd. En aangezien wij de vlag heel graag willen blijven voeren, roepen we iedereen op om mee te blijven werken aan het schoon en veilig houden van onze haven.

Uitreiking Blauwe Vlag 2012 in Noordwijk in aanwezigheid van ZKH Prins Willem-Alexander

Communicatie Media

Hoe houd je je leden op de hoogte van het wel en wee binnen de vereniging en hoe informeer je potentiële passanten of andere belangstellenden?

In de loop van vijftig jaar is er veel veranderd in de wereld van communicatie. Enerzijds heeft dat te maken met de techniek – wie herinnert zich nog het tijdperk van stencils? – anderzijds ook met het aantal mensen dat je wilt bereiken. Wij deden en doen als vereniging in ieder geval volop mee met het inzetten van alle mogelijk soorten media.

De clubkrant: Nieuws uit de Krabbenkreek

Toen Cees Nuijten in de jaren zeventig secretaris werd van onze vereniging, was er nog niets dat op een clubkrant leek. Hij begon met een nieuwsbrief van een paar A4-tjes die drie keer per jaar werd uitgebracht.

In 1983 zag de allereerste 'Nieuws uit de Krabbenkreek' het daglicht. Redactieleden waren Betty Cantineau, Bernard van Gils, Lou Geuze, Jan de Jong en Cees Nuijten. De inhoud verschilde eigenlijk niet zo gek veel van die van vandaag: reisverhalen, anekdotes, verslagen van vis- en zeilwedstrijden, een hoekje voor de jeugd, een kookrubriek, verslagen van ledenvergaderingen en evenementen en de rubriek 'Vanuit de bestuurlijke hoek' die tot op de dag van vandaag bestaat. Een tijd lang is er een medische rubriek geweest en tot een paar jaar geleden stond er eigenlijk altijd wel een artikel in over vissen van de hand van Ben Donkers, specialist op visgebied.

Afgezien van het formaat, dat in al die jaren ongewijzigd is gebleven, zijn de opmaak en het uiterlijk wel erg veranderd. Uiteraard heeft dat alles te maken met kosten en technische mogelijkheden. In de begintijd konden er nog geen foto's worden geplaatst en zorgde Armand Ost met enige regelmaat voor illustraties die vaak clubleden en hun schepen als onderwerp hadden.

De redactie is met uitzondering van Lou Geuze, die er al sinds die eerste uitgave dertig jaar geleden deel van uitmaakt, regelmatig van samenstelling gewijzigd. Wat niet is veranderd, is de inzet en het enthousiasme waarmee drie maal per jaar een editie in elkaar wordt gezet.

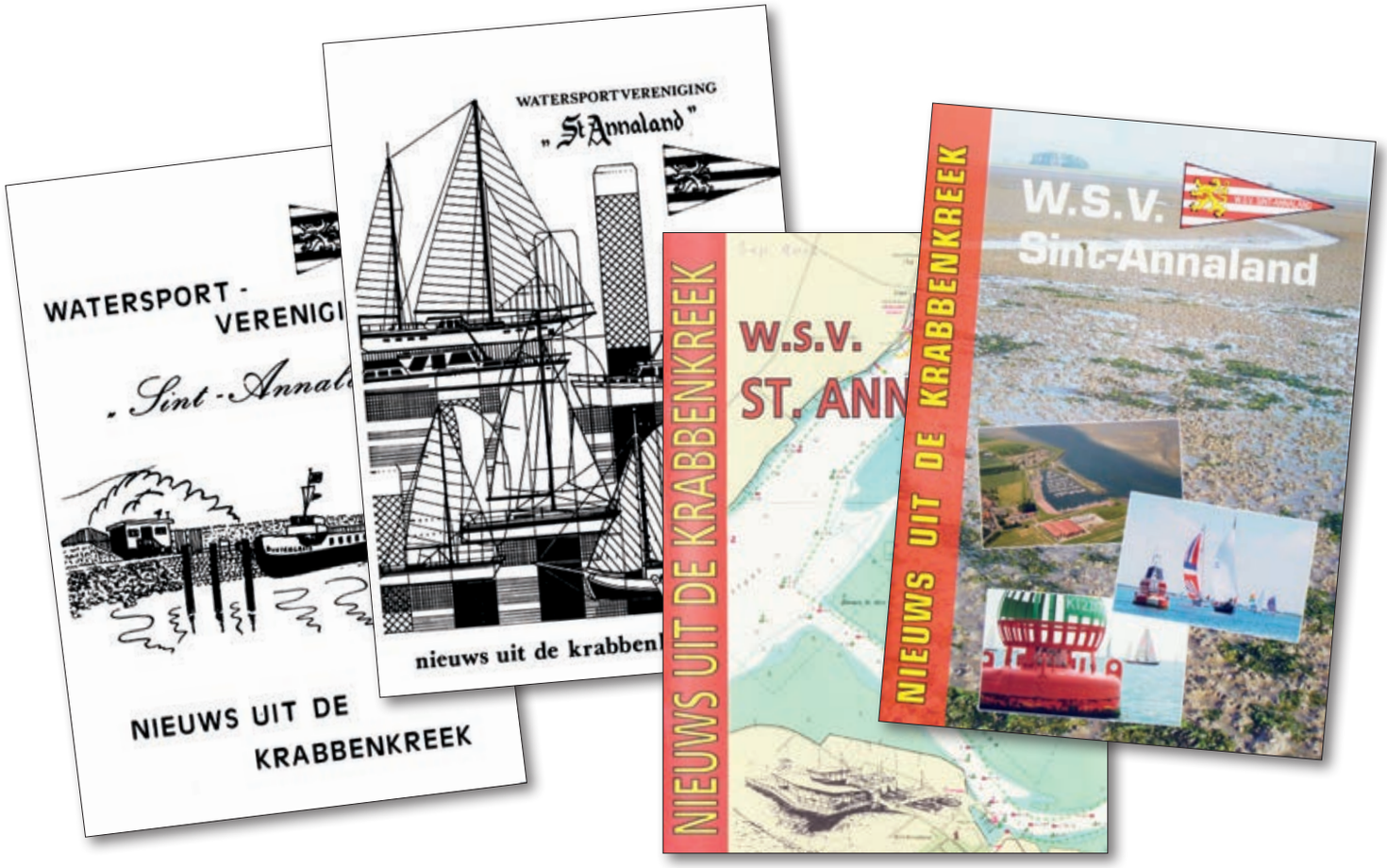

Vier omslagen in 30 jaar tijd

De eerste edities hadden een tekening van de Buutengaets op de omslag. In 1986 werd deze vervangen door een bijzondere nautische tekening die tien jaar lang zou worden gebruikt. Het is helaas niet bekend wie deze heeft gemaakt. In 1996 gaat het drukwerk over naar de drukkerij van Willem van der Beek en ondergaat het blad een complete refit waartoe ook de omslag behoort. Als Nathalie van Sprundel in 2007 als bestuurslid voor communicatie de eindverantwoordelijkheid voor de clubkrant overneemt, wordt gekozen voor de omslag zoals we die nu nog steeds kennen.

De toekomst

Met de komst van het internet en de sociale media kun je je afvragen of een clubkrant in papieren vorm moet blijven bestaan. Het antwoord daarop luidt voorlopig nog steeds volmondig 'ja'. Het is en blijft heerlijk om je in de kuip of kajuit met een warm of koud drankje op de hoogte te kunnen stellen van de laatste ontwikkelingen binnen de vereniging. Bovendien hebben we nog steeds niet allemaal een iPad en heb je niet overal internettoegang.

Havengids

De eerste editie van onze havengids dateert van 2007. Het idee hiervoor werd geboren in Engeland, waar je als passant in veel havens een welkomstgids ontvangt.
Deze gids is exclusief voor leden en passanten en bevat allerhande relevante informatie over de haven en omgeving. Alleen al vanwege het overzicht van de tijden van hoog en laag water onmisbaar aan boord!

Website www.wsv-sint-annaland.nl

Onze eerste website werd in 1998 gelanceerd in samenwerking met een professioneel bureau. Omdat de vraag naar informatie steeds groter werd, is deze in 2002 geheel vernieuwd. Het aantal bezoekers van de site groeide gestaag en vooral de fotopagina's werden druk bezocht. Dat de ontwikkelingen snel gaan in de wereld van internet, mag duidelijk zijn. In 2007 werd de site opnieuw gewijzigd en sindsdien kun je thuis, vanuit je luie stoel, zien hoe het weer in de haven is dank zij de twee webcams op het clubhuis. Inmiddels zijn we toe aan de 4e versie van de website die in april van dit jaar wordt gelanceerd.

Facebook

En ook aan de laatste ontwikkelingen op multimedia gebied doen we mee, want we hebben sinds vorig jaar ook een Facebook pagina.

Clublied

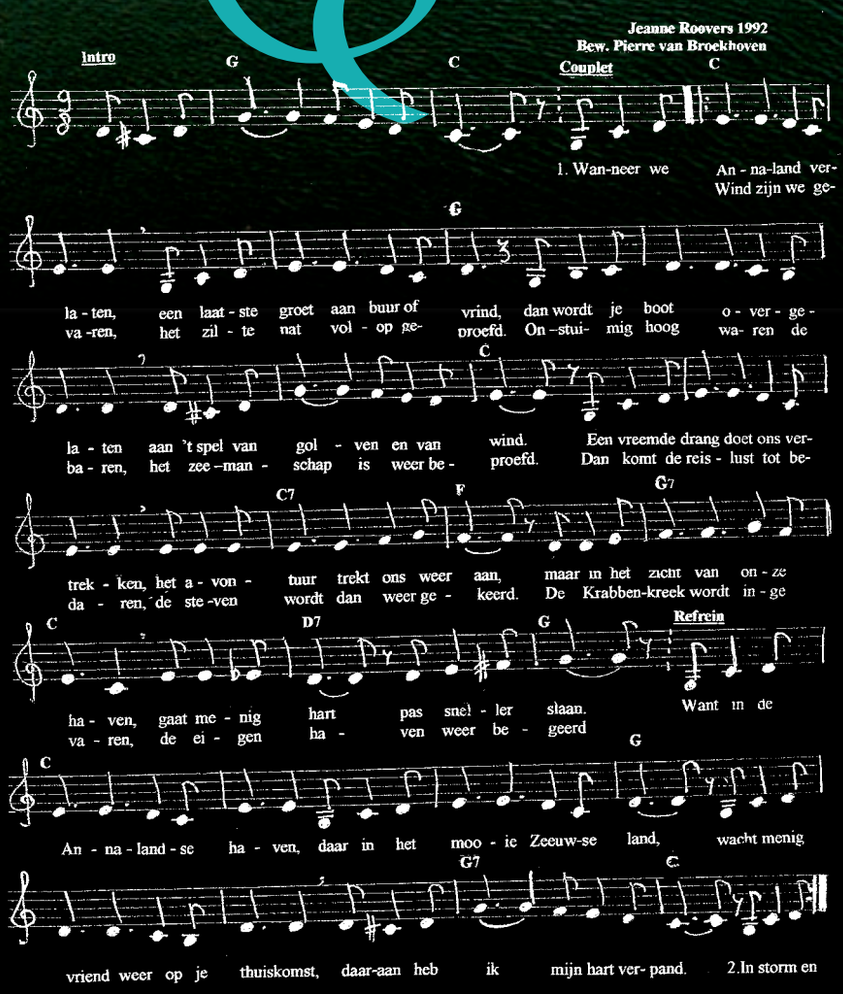

Clublied WSV St. Annaland
1992, Jeanne Roovers

Wanneer we Annaland verlaten
een laatste groet aan buur of vrind,
dan wordt je boot overgelaten
aan 't spel van golven en van wind.
Een vreemde drang doet ons vertrekken,
het avontuur trekt ons weer aan,
maar in het zicht van onze haven,
gaat menig hart pas sneller slaan.

Refrein:
Want in de Annalandse haven,
daar in het mooie Zeeuwse land,
wacht menig vriend weer op je thuiskomst,
daaraan heb ik mijn hart verpand.

In storm en wind zijn wij gevaren,
het zilte nat volop geproefd.
Onstuimig hoog waren de baren,
het zeemanschap is weer beproefd.
Dan de komt de reislust tot bedaren,
de steven wordt dan weer gekeerd.
De Krabbenkreek wordt ingevaren,
de eigen haven weer begeerd.

Refrein:
Want in de Annalandse haven,
daar in het mooie Zeeuwse land,
wacht menig vriend weer op je thuiskomst,
daaraan heb ik mijn hart verpand.

Herinnering aan Sint-Annaland

Eva van den Brink

denkend aan Stalland
zie ik spierwitte zeilen
door kreken vol klei
en klonters gaan,
zandplaten, vogels
en boten voor anker,
met mensen die wachten
op wind, zon en maan;
allen bezield met hetzelfde verlangen,
zeilen omhoog
en de wateren op,
de wind in de rug
en de zon op de wangen,
soms kleddernat haar
of een storm pal op kop;
en in de verte
zie ik de bruggen
als kleurloze
regenbogen staan,
waarover de mensen
in blikken trommels
en in de file
naar zee toe gaan;
denkend aan 't land
van de Heilige Anna
ruik ik de lucht
van de Krabbenkreek
zie ik de molens,
ze malen mijn manna
waarvan ik geniet
aan het eind van de week.

Vrijwilligers
van de Vereniging

De huidige havenrenovatie blijft betaalbaar door inzet van vrijwilligers.

"Vele euro's worden bespaard door de inzet van vrijwilligers."

De WSV Sint-Annaland is een bruisende watersportvereniging. Achter de schermen zijn er veel meer mensen bezig met onze club dan je in eerste instantie misschien zou denken.

De laatste jaren telden we er meer dan honderd. En dat allemaal op vrijwillige basis. De inzet van deze vrijwilligers binnen onze vereniging is van onschatbare waarde. En dan gaat het dus niet alleen om de vele evenementen die worden georganiseerd, maar ook om de dagelijkse gang van zaken. Denk daarbij aan het bestuur, de vele commissieleden en vooral ook degenen die zich het gehele jaar door belangeloos inzetten om hand- en spandiensten te verrichten. Niet al het werk vindt in de spotlights plaats. Bij evenementen is meestal wel duidelijk wie al het werk heeft verricht. Maar bijvoorbeeld het onderhoud van de haven gebeurt vaak wanneer er niemand anders in de haven is of blijft gewoon onopgemerkt, zoals in de zomer bijna wekelijks het gras maaien. En doorgaans blijft het voor een vrijwilliger niet bij één bepaald klusje of evenement.

Een bijkomend voordeel van al deze zelfwerkzaamheid is dat vele euro's worden bespaard doordat we het werk niet hoeven uit te besteden. Op deze manier is en blijft onze haven voor de leden ook financieel aantrekkelijk.

Een goed voorbeeld is de huidige renovatie en herinrichting van onze haven. Deze kan namelijk alleen in dit tempo worden gerealiseerd door de geweldige inzet van vrijwilligers, onder aanvoering van Rien van der Kraan en havenmeester Cees Smits, die al een aantal winters onder vaak barre omstandigheden weken- zo niet maandenlang aan het werk zijn. De algehele leiding is in handen van onze havencommissaris, Kees Biskop, die niet alleen een erg goede ritselaar is en zo heel wat geld uitspaart, maar zelf ook regelmatig de handen uit de mouwen steekt. Zonder deze mensen zou de renovatie onbetaalbaar zijn.
De inzet van onze vrijwilligers is niet vanzelfsprekend, maar wel van groot belang voor onze vereniging. Onze filosofie: samen werken, samen genieten.

Vrijwel wekelijks wordt het gras gemaaid.

Bij ieder evenement is EHBO aanwezig.

De Meestoof feliciteert WSV (en v.v.)

WSV Sint-Annaland: opgericht 4 april 1963

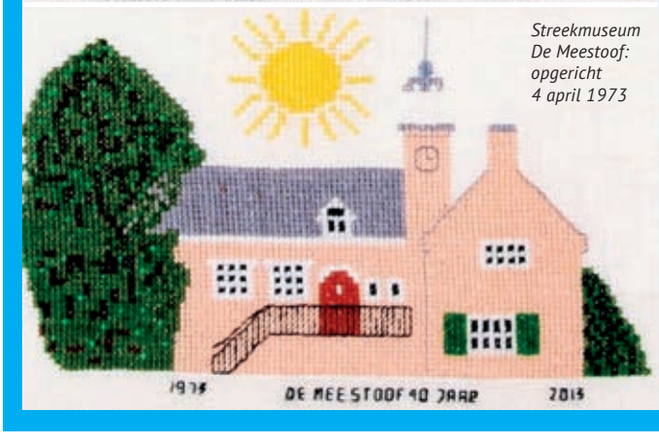

Streekmuseum De Meestoof: opgericht 4 april 1973

Streekmuseum De Meestoof bestaat dit jaar **40 jaar**. Dat vieren we met 25 meter lange merklap waarop door 45 vrijwilligers de geschiedenis van het museum is geborduurd.

Het 50 jarig jubileum van de WSV vieren we met een fototentoonstelling die gedurende het gehele seizoen te bezoeken is.

Streekmuseum De Meestoof
Bierensstraat 6
4697 GE Sint-Annaland.

Openingstijden:
Dinsdag t/m zaterdag 14.00 - 17.00 uur
Juli en Augustus
Dinsdag t/m zaterdag 13.30 - 17.00 uur
Speciale avondopenstelling op woensdagen
van 19.00 - 21.00 uur

Entreeprijs volwassenen	€ 3,50
Entreeprijs kinderen tot 16 jaar	€ 2,00

Voor meer informatie en alle activiteiten van dit jaar:
www.demeestoof.nl

50 is een mooie leeftijd!

Benny Surinx, Sail4Fun

Eli de Vries, MSLV Corneel

Henk Hof, The Silver Lining

Nick Stoop, Sea Cloud

Niet alleen onze vereniging bestaat dit jaar 50 jaar, er is ook een aantal leden dat in 2013 Abraham ziet. Helaas geen Sara's onder de leden. Mogelijk wel bij de partners, maar omdat we van hen de geboortedatum niet registreren, is dat in de meeste gevallen niet bekend. Voor iedereen die dit jaar de bijzondere leeftijd van 50 jaar bereikt: van harte gefeliciteerd!

Geen foto beschikbaar:
Frans van Aart, Blanchot
Jack Hagenaars, Odyssey

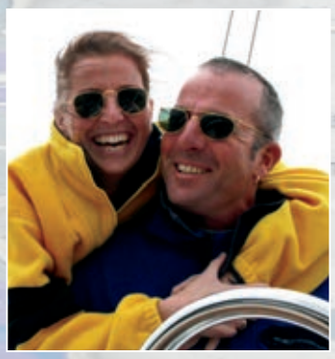

Ruud van Bemmel (uiteraard rechts op de foto), Rapture

Maarten van Emmerik, Maartster

Ruud Plevier, Ruud

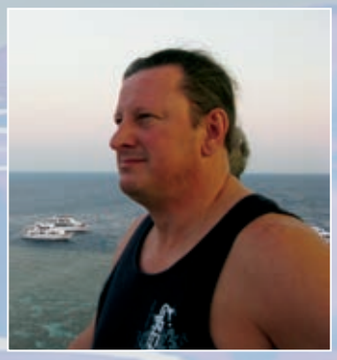

Patrick Mot, Zebedeus

Henk de Jong, Long Cours

Theo van Gurp, Catwalk

Wim Hermans, Blauwe Knoop

Carel Jan Jonckheere, Zeebeer

Musica Nautica

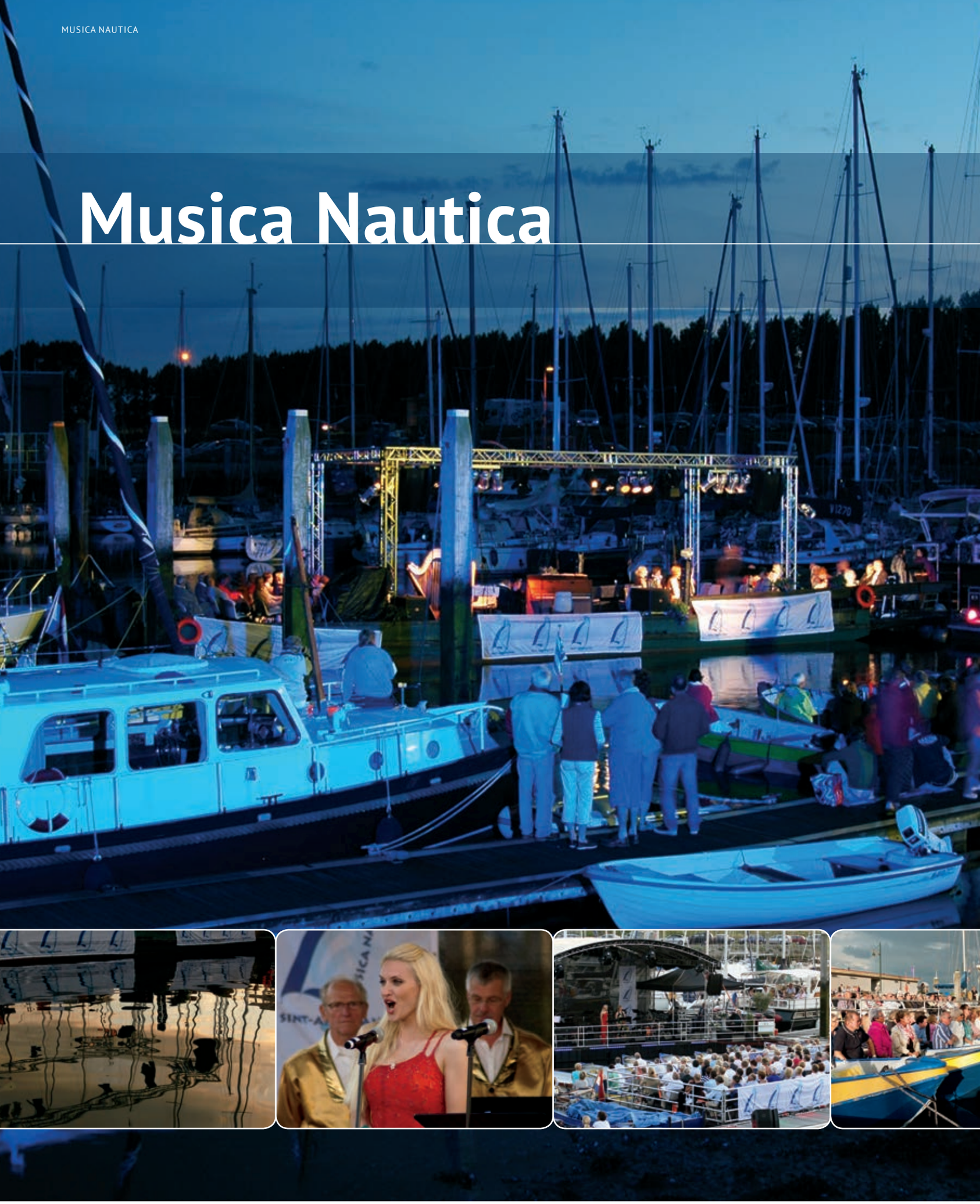

Sinds 2008 hebben wij in de haven jaarlijks het openlucht muziekconcert Musica Nautica. De oorspronkelijke bedoeling was dat Musica Nautica in de haven van Tholen zou plaatsvinden.

Aan de keukentafel bij Caroline van Doorn is samen met Tom van Gurp, die pianist was bij het Smalstads mannenkoor, en tenor Alex Vermeulen het idee ontstaan om twee hobby's – muziek en watersport – met elkaar te combineren en een concert op het water te organiseren. Achteraf gezien mogen we blij zijn dat de uiteindelijke keuze voor de locatie Sint-Annaland is geworden, want je mag rustig zeggen dat het een groot succes is.
Vanaf die eerste editie is de belangstelling voor het concert onveranderd groot gebleken. Bij het lustrum in 2012 kwamen er naar schatting zelfs ruim 600 toeschouwers van binnen en buiten de vereniging op af.
Het programma wijzigt van jaar tot jaar, maar bestaat steeds uit toegankelijke klassieke muziek en wordt standaard afgesloten met het door alle aanwezigen enthousiast meegezongen slotlied 'Als de klok van Arnemuiden'. Afgelopen jaar werd voor het eerst dans toegevoegd en dat was meteen een doorslaand succes. Er treden telkens andere (internationale) artiesten op, maar een aantal sterren vormt de ruggengraat van het concert: Natalya Kraevsky (sopraan), Inez Carsauw (sopraan) en Alex Vermeulen (tenor). Spreekstalmeester Wilbert van den Bosch vormt de vaste schakel tussen de verschillende optredens.
Het weer werkt helaas niet ieder jaar mee en alleen in 2009 en 2010 hielden we het volledig droog, waarbij het in 2010 zelfs tropisch warm te noemen was. Bij de eerste editie in 2008 waren de muzikanten van het Fanfare Orkest Accelerando het slachtoffer van een enorme plensbui. In 2011 regende het zelfs zo hard, dat de stoppen doorsloegen en de apparatuur uitviel, maar dat weerhield sopraan Elise Caluwaerts er niet van zonder versterking gewoon door te zingen met alleen pianobegeleiding.
Het voortbestaan van het gratis toegankelijke Musica Nautica is afhankelijk van de inzet van vrijwilligers en van bijdragen van bedrijfsleven, overheid en de groep 'Vrienden van Musica Nautica'.

Schout & Schepenen race

Ed van Dantzig, die in september 2012 op 63-jarige leeftijd overleed, was de grote man achter de Schout & Schepenen race die in 2006 voor de eerste keer tijdens SAIL Sint-Annaland op de Krabbenkreek werd gehouden en in 2011 het eerste lustrum vierde.

Het kostte hem niet veel moeite om Tom van Gurp, toen voorzitter van onze vereniging, warm te maken voor de organisatie van een evenement dat bestuurders in het Deltagebied nader moet betrekken bij de watersport en recreatie. Een evenement met als doel het draagvlak voor deze sociale- en economische sector te vergroten. Ed en Tom vormden samen het bestuur van de Stichting S&S race.

Burgemeesters en wethouders van twintig Zeeuwse, West-Brabantse en een aantal Zuid-Hollandse gemeenten strijden aan boord van traditionele Zeeuwse Hoogaarsen, Hengsten en andere platbodems om een wisseltrofee.
De dag begint traditioneel met Het Zeeuws palaver, dat is bedoeld als podium om relevante boodschappen uit te dragen die verband houden met watersport- en walrecreatie en die door de bestuurders van belang worden geacht voor visie-ontwikkeling en kennisvergaring. Daarna is er een lunch, waarbij Zeeuwse Zilte Zaligheden worden geserveerd. Vervolgens wordt de wedstrijd gevaren.

FEESTJE WEET TE MAKEN

Na de wedstrijd wordt de prijsuitreiking jaarlijks verricht door Commissaris van de Koninging van Zeeland, Karla Peijs, die in de optiek van tal van gemeenten hiervan een waar feest van weet te maken. De organisatie van de S&S is benieuwd of Han Polman, die in 2013 Karla Peijs opvolgt als cdK, de prijsuitreiking met evenveel verve zal verrichten. Tijdens de bijeenkomst is er tevens de gelegenheid tot netwerken, waar de gemeentebesturen graag gebruik van maken.

In 2012 werd deelgenomen door de gemeentebesturen van Bergen op Zoom, Drimmelen, Etten-Leur, Goedereede, Goes, Hellevoetsluis, Hulst, Kapelle, Middelharnis, Oostflakkee, Roosendaal, Rucphen, Schouwen-Duiveland, Sluis, Steenbergen, Terneuzen, Tholen, Vlissingen, Werkendam, Woensdrecht en Zundert. Nieuw in 2012 was, dat ook drie Zeeuwse Gedeputeerden (Kees van Beveren, Sjoerd Heijning en Ben de Reu) zich inscheepten, met in hun midden ook de Noord-Brabantse gedeputeerde Bert Pauli. De Gedeputeerden voeren de wedstrijd overigens buiten mededinging mee.

Tegelijkertijd met de S&S race vond in 2012 een rits van activiteiten voor de jeugd plaats in het kader van de viering van tien jaar Nationaal Park Oosterschelde. Zo gingen ze op zeehonden- en bruinvissensarafi, werden Rijkswaterstaat- en Politieboten en Oud-Hollandse schepen bezichtigd, kon worden deelgenomen aan een natte laarzentocht en werd een levend Oosterschelde-stratego en -ganzenbord gespeeld.

Jaarlijks zetten ruim 25 WSV vrijwilligers zich in om de S&S race mede mogelijk te maken!

Leden koken voor Leden

Club diner

Leden koken voor Leden

Naar wie zal de pollepel deze keer gaan?

Wie wil koken in een professionele keuken of gewoon wil genieten van een supergezellige avond en een heerlijk diner, kan meedoen aan het jaarlijks terugkerend evenement "Leden koken voor Leden".

Inmiddels hebben al heel wat leden hun kookkunsten kunnen botvieren in de keuken van de Buutengaets. En nog veel meer andere leden hebben in al die jaren genoten van de meest verfijnde gerechten die hen werden voorgeschoteld. Alhoewel we op de foto's wel vaak dezelfde harde kern van liefhebbers signaleren.

Het evenement vindt plaats onder auspiciën van chef-kok Bert Coelers, waarbij het menu in samenspraak met de kokende dames en heren wordt vastgesteld. De avond staat steeds in het teken van een thema dat in alles wordt doorgevoerd: het menu, de aankleding van het clubhuis, de kostuums van de organisatie en soms zelfs ook nog in de muziek.

Gezellig om mee te doen

Voor de organisatie, die vaak al maanden van tevoren met het creatieve proces aan de slag is gegaan, begint de pret al op de vrijdag, wanneer de eerste voorbereidingen in de keuken plaatsvinden en de transformatie van het clubhuis start. Wanneer op zaterdagavond de gasten arriveren, heeft het team er al bijna twee dagen van hard werken op zitten. De avond zelf moet er stevig worden aangepoot om alle gerechten uit te serveren en de lege borden weer op te halen. Uiteraard worden ze daar wel vakkundig bij geholpen door het team van Bert en Gina. Maar na afloop van het diner is het nog niet gedaan, want de volgende ochtend moet er nog wel even worden opgeruimd. Ondanks al dat harde werken blijft het aantal enthousiaste aanmeldingen voor de organisatie al jaren onveranderd hoog, waaruit we kunnen concluderen dat het dan ook vast heel gezellig is om mee te doen aan Leden koken voor leden.

Een selectie uit de thema's die we de afgelopen jaren voorbij hebben zien komen:
Het A-Team - Vissers – Koninklijk – Halloween – Zwervers - 1001 nacht – Artsen – Bretagne – Anthony van Dijk – Schorrenkoor – Bestuur – Groentjes (nieuwe leden) – Italië – Spanje – Chapeau.

Zeil wedstrijden

Zeilwedstrijden
De zeilcommissie of wedstrijdcommissie organiseert sinds jaar en dag een aantal wedstrijden waaraan vaak dezelfde vaste kern meedoet. Veelal zijn dit in meer of mindere mate fanatieke wedstrijdzeilers. Een aantal van deze evenementen is echter ook heel geschikt voor de minder geoefende wedstrijdzeiler of zelfs voor de niet-wedstrijdzeiler. Misschien een ideetje om dit jaar eens mee te doen?

Clubwedstrijden
In het voor- en najaar worden de clubwedstrijden gehouden – die overigens ook open staan voor iedereen die geen lid is van onze vereniging. Het doel van deze wedstrijden is om onderling eens lekker tegen elkaar te zeilen waarbij vooral sportiviteit en gezelligheid voorop staan. In juni wordt de voorjaarswedstrijd gehouden; in september de najaarswedstrijd en de man-vrouw wedstrijd.

Woensdagavondwedstrijden
Wat is er nou leuker dan door de week een avondje te zeilen? Vanaf eind mei wordt gedurende zes weken op woensdagavond een wedstrijdje georganiseerd, waarbij op berekende tijd wordt gestart en het de bedoeling is dat iedereen tegelijk over de finishlijn komt. Degene die over een gemiddelde van 5 van de 6 wedstrijden (de slechtste wedstrijd telt niet mee) de beste klassering heeft gevaren, wint de felbegeerde Olympia Wednesdayeveningsmidsummernightscup.

Deltaweek - Buutengaetsrace
Op de maandag van de Deltaweek wordt de Buutengaetsrace gehouden: een zeiltocht van Zierikzee naar Sint-Annaland waarbij de finish voor het clubhuis ligt. De haven bruist die dag van leven in een echte wedstrijdsfeer. Dat kan ook niet anders met de vele tientallen scherpe jachten en platbodems die dan in onze haven te vinden zijn. Ook als je niet meezeilt, is het een hele belevenis om dan in de haven aanwezig te zijn.

De 8 uren van de Oosterschelde
Dit inmiddels klassieke evenement is ooit opgestart door ons clublid Marius Akkermans. Vermoeiend maar vooral uitdagend. Een wedstrijd waar op het scherp van de snede 'tegen jezelf' wordt gevaren en waar iedereen aan mee kan doen.

Schelderegatta
Een wedstrijd waarvan de start en finish niet in onze haven plaatsvinden, maar waar we op historische gronden wel onze medewerking aan verlenen. Deze prachtige wedstrijd vindt jaarlijks in juni plaats op de Westerschelde. Startplaats is Hansweert, finish op de rede van de RYCB te Antwerpen.

8 uren van de Oosterschelde

Herinneringen van Marius Akkermans

Eind jaren tachtig zaten Marius Akkermans en Pierre Schiltz op de Buutengaets een biertje te drinken toen Pierre aan Marius vroeg of hij eens zin had om mee te gaan naar een vergadering van het Deltaweekcomité in Zierikzee.

Omdat Marius die bewuste avond toch niks gepland had, is hij nietsvermoedend meegegaan en heeft daar met belangstelling en bewondering zitten luisteren naar wat er allemaal bij kwam kijken om een evenement als de Deltaweek te organiseren.

Een aantal weken later werden tijdens een ledenvergadering de ingekomen stukken behandeld, waaronder een brief van Pierre. Daarin gaf hij aan zijn rol als vertegenwoordiger van Sint-Annaland in het Deltacomité te willen beëindigen en stelde tevens het bestuur voor Marius als zijn opvolger aan te wijzen. Marius heeft het altijd als toeval gezien dat hij pas daarna de vergadering binnenkwam en na de felicitaties hoorde welke eer hem was toebedeeld…

Anders dan nu werden er in die tijd naast de Deltaweek bij alle verenigingen rondom de Oosterschelde wedstrijden georganiseerd die ook open stonden voor anderen dan leden van de betreffende vereniging. Voorbeelden daarvan waren de Mosselwedstrijd, Zeelandwedstrijden, Nehalleniawedstrijd en de Keeten A race. Binnen het Deltaweekcomité werd geconstateerd dat het aantal deelnemers aan deze wedstrijden elk jaar terugliep en dat die terugloop mogelijk ook een effect zou kunnen hebben op het aantal deelnemers aan de Deltaweek zelf. Het idee werd geboren alle door de individuele verenigingen georganiseerde wedstrijden te schrappen en daarvoor in de plaats, naast de Deltaweek, een grootschalig evenement te organiseren dat zou gaan rouleren over de verenigingen die vertegenwoordigd waren in het Deltacomité. Na een aantal brainstormsessies werd het idee geboren een 8 uren van de Oosterschelde te organiseren, geënt op de 24 uurs.

Haringen en witte wijn

Omdat het idee in Sint-Annaland geboren werd, viel ons de eer te beurt om het eerste evenement te organiseren - weliswaar met de nodige hulp van andere verenigingen. De reglementen zoals die in die tijd zijn opgesteld door Henk Botterweg van WSV Zierikzee hebben de tand des tijds aardig doorstaan: er zijn in al die jaren hoegenaamd geen wijzigingen aangebracht. Ook de banenkaarten zijn op enkele details na nog zo zoals Willem van Ouwerkerk uit Vlissingen ze samen met Arie van Nieuwhuijsen en Peter Benjert heeft gemaakt.

Om het evenement wat uitstraling te kunnen geven was er natuurlijk ook sponsorondersteuning nodig. Sponsoren van het eerste uur waren Jules van der Heijden, die de tweekleurige wimpels leverde die de deelnemers in het achterstag dienden te voeren, en Roger van Dijk.

Mike de Bruin kwam met het idee de schepen na de finish tegemoet te varen om ze een pakketje haringen en witte wijn te overhandigen. Toen we later te horen kregen dat aan boord bij een van de deelnemers de haringen aan de scheepskatten werden gevoerd, hebben we besloten bij latere edities de haringen maar uit te delen tijdens een happy hour aan mensen die ze zelf wilden nuttigen.

Mike had ook bedacht om, vanwege de beperkte financiële middelen die we hadden, een gezamelijke Italiaanse spaghettimaaltijd te organiseren in wit met groen gestreepte tenten op de dijk. Bert Coelers zou de maaltijd voor zijn rekening nemen. Door onverwachte sponsorbijdragen op het laatste moment is het zeilersmenu drie dagen voor de wedstrijd bijgesteld naar een biefstukje met frieten, wat dan weer wel als consequentie had dat Marius met 10 kilo gehakt thuis gekomen is die avond. Bert had uiteraard de inkopen voor de spaghetti al gedaan…

Na die eerste editie van de 8 Uren is het kant en klaar pakket van de organisatie meegenomen naar de vergadering van het Delta comité in Zierikzee, met de vraag welke vereniging het in het tweede jaar zou gaan oppakken. Men was daar unaniem van mening dat Sint-Annaland het leuk had gedaan en dat de wedstrijd daar maar diende te blijven, en nee, hij zou niet in plaats komen van de andere clubwedstrijden zoals eerder de bedoeling was, maar als aanvulling op het bestaande programma komen.

In de afgelopen jaren is gebleken dat de 8 uren van de Oosterschelde veel sympathie oogst bij zowel deelnemers als bij sponsors en zeker niet te vergeten de vrijwilligers. In de afgelopen jaren hebben legers aan mensen energie, tijd, middelen en geld beschikbaar gesteld om dit evenement vorm te kunnen geven.

Uitnodiging voor de editie van 1992

De 8 uren van de Oosterschelde is een jaarlijks terugkerende zeilwedstrijd met bijzondere regels:
1. Bepaal zelf waar je start en hoe je vaart;
2. Slim plannen en hard varen;
3. Samen finishen.

De 8 uren is een spannende, sportieve en vooral op strategie gerichte zeilwedstrijd. Er wordt gevaren op de Oosterschelde en de laatste jaren waren er meer dan tachtig deelnemende schepen in de verschillende klassen. Deelnemers zetten zelf hun route uit en het doel is om in 8 uur zoveel mogelijk mijlen af te leggen.
Je start om 10:00 uur op een van de vier startplaatsen Bergse Diepsluis, Zandkreek, De Val en Sint-Annaland. Vervolgens kies je ook zelf een baan uit de voorgeschreven rakken. De finishtijd is 18:00 uur in de Krabbenkreek voor het havenkantoor van onze haven, tussen de KR16 en KR17.
Te vroeg finishen, betekent een gemiste kans om meer mijlen te varen, te laat finishen daarentegen kost straftijd. Winnaar is het jacht dat in zijn klasse de hoogst gemiddelde snelheid (= gevaren afstand/ berekende tijd) heeft behaald, gecorrigeerd op rating.

Close finish op de Krabbenkreek

Publiek bij de finish voor ons clubhuis

Delta week

Sint-Annaland is een van de organiserende verenigingen van de Deltaweek, die altijd in juni/juli wordt gehouden. Er doen dan ook aardig wat leden uit onze haven aan mee.

De voorgeschiedenis

De oorsprong van het gevarieerde wedstrijdprogramma van de Deltaweek ligt in de voorgeschiedenis van de race. De eerste Deltaweek was namelijk een samenstelling van allerlei verschillende wedstrijden in en rondom Zeeland, zoals de Zeelandwedstrijden en de Veronicarace. De eerste editie van de Veronicarace was een driedaagse wedstrijd van Colijnsplaat naar het schip van Veronica. Dit schip van de gelijknamige piratenzender lag in de jaren zeventig nog voor de kust van Noordwijk. Soms moesten de deelnemers keihard bikkelen om de golven te trotseren, andere keren was er nauwelijks genoeg wind om tegen de stroom op te boksen. De Veronicarace wordt, weliswaar in aangepaste vorm, nog steeds verzeild op de tweede vrijdag van de Deltaweek. Tegenwoordig is het een dagwedstrijd op de Noordzee vanaf de Roompot.

In haar hoogtijdagen had de Deltaweek zo'n 400 deelnemers; van toerzeilers tot doorgewinterde wedstrijdzeilers en van Zeeuwen tot Belgen, Duitsers en Engelsen.

Vakantie vieren...

Al sinds de jaren dertig van de vorige eeuw luiden de Zeelandwedstrijden het begin in van de zomervakantie, die de leden van de Koninklijke Roei- en Zeilvereniging de Maas jaarlijks genieten. Op vrijdag voeren ze vanuit Rotterdam naar de Oosterschelde tijdens de aanbrengrace en op zaterdag en zondag verzeilden ze de Zeelandwedstrijden. Dit programma is in stand gehouden, maar door de aanleg van dammen en sluizen kan de start niet meer in Kinderdijk (ten oosten van Rotterdam) plaatsvinden. Nu begint de aanbrengrace in de Krammersluis (bij Bruinisse) en eindigt die bij de hoek van Ouwerkerk (bij Zierikzee).

De Buutengaetsrace

Onderdeel van de Deltaweek was een race van Zierikzee naar Bergen op Zoom op maandag. Met de komst van de Oesterdam eind jaren 70 moest een nieuwe finishplaats worden gezocht. Het werd Sint-Annaland en de race op maandag werd omgedoopt tot Buutengaetsrace.
Na aankomst is er een gezellige bijeenkomst in de Buutengaets.
Op dinsdagochtend vertrekt de vloot naar Yerseke.

Zeeland Regatta

Naast de traditionele zeilwedstrijden is er in 2009 een nieuw evenement aan de Deltaweek toegevoegd; de Zeeland Regatta. Dit zeil evenement is gericht op recreatieve teams, die het leuk vinden om met vrienden en/of familie met kajuitzeiljachten Zeeland te ontdekken in een boeiende mix van fun, adrenaline verhogende sporten en sportief zeilen.

Vissen

Piet Broos toont de door hem met een stukje brood gevangen harder.

Je zou kunnen zeggen dat we onze haven aan de vissers hebben te danken: Gerard Polderman, medeoprichter van de vereniging, was een fervent visser. Zo ook het merendeel van de leden in de vroege jaren van onze vereniging. De Krabbenkreek is namelijk een prima stek om te vissen.

Je vindt er bot, geep, zeebaars en paling. Bovendien biedt de kreek beschutting tegen harde wind. Het Oosterscheldewater is gezond en zit boordevol vissenvoedsel zoals garnaaltjes. Louis Plevier, die vrijwel elke zaterdag met zoon en kleinzoon op de Oosterschelde te vinden was, ving bij Zijpe zelfs een keer een haai en haalde daarmee de clubkrant.

De vissers weten het uiteraard wel, maar voor de niet-vissers onder ons hieronder een overzicht van de vissoorten in de Oosterschelde en de periodes waarin je ze het beste kunt vangen:

Bot	juni tot en met augustus;
Geep	juli, augustus, maart en april;
Haring	maart, april, juli, augustus en september;
Gul	oktober tot en met februari;
Makreel	juli tot en met september;
Schol	juli tot en met september;
Wijting	oktober tot en met januari;
Zeebaars, tong en paling	juni tot en met september.

Vissen kan eigenlijk altijd, maar bij veel vissers is de winterperiode het meest geliefd. Dan zijn de vangsten vrijwel altijd goed tot uitstekend. Dit in tegenstelling tot de warmere zomermaanden als krabben en kleine visjes in de korte tijd de haken leegvreten en er voor de vissen, die de vissers graag vangen, niets overblijft.

De verschillende vissoorten vragen ieder om hun eigen aas en vismethode. Zo is er de platvislepel die vooral gebruikt moet worden als er weinig stroming staat en dan nog het liefst op of tegen ondiepe zandplaten. Over het vissen met een paravaantje kan John van der Steen best uitleg geven als u hem tegenkomt in de haven. Het is een schuin afgekant plankje, dat achter de boot wordt meegesleept. Aan de paravaan zit een stukje nylon met een beaasde haak.

In de haven zelf vind je veel harders. Een lust voor het oog. Zeker voor passanten die dit soort taferelen niet gewend zijn. Maar kun je ze ook vangen? Zeker wel, gewoon met een stuk brood. In ons clubblad staat in 2002 een artikel waarin werd beschreven hoe Piet Broos, altijd bivakkerend aan de kop van de F-steiger, het demonstreerde.

Er zijn in de loop der jaren vele viswedstrijden gehouden. Na het succes van de 'Sloove Cup' in mei 2010 hebben de vissers in onze haven een eigen club opgericht: Bootvisclub de Krabbenkreek.

Illustratie uit de clubkrant van september 1991. Hoogstwaarschijnlijk van de hand van Armand Ost.

Foto wedstrijd

2e prijs

3e prijs

Eervolle vermelding

Winnaars:
1e prijs– René Dercks
2e prijs – Nathalie van Sprundel
3e prijs – Dorothé van Ravenstein
Eervolle vermelding – Dorothé van Ravenstein

Ter gelegenheid van het 50 jarig jubileum werd een fotowedstrijd georganiseerd. We vroegen leden een foto of fotoserie in te sturen die betrekking heeft op onze vereniging. Misschien lag het aan de slechte zomer van het afgelopen jaar, maar pas na een herhaalde oproep in oktober begonnen de inzendingen binnen te stromen. De jury, bestaande uit de jubileumcommissie onder deskundige leiding van Laurens Morel van www.saltycolours.com , maakte tijdens de nieuwjaarsreceptie van ons jubileumjaar de winnaars bekend.

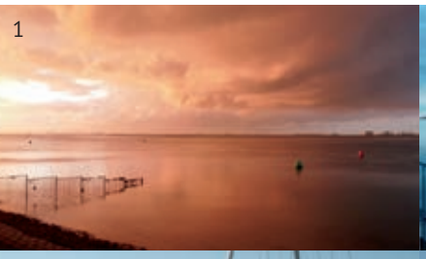
1

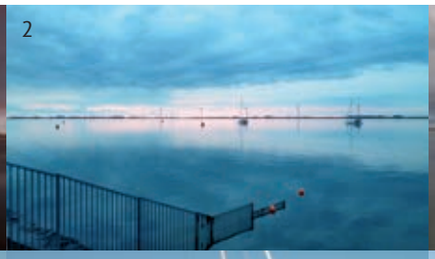
2

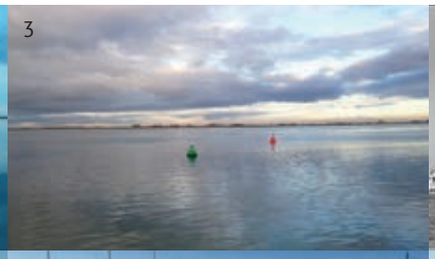
3

4

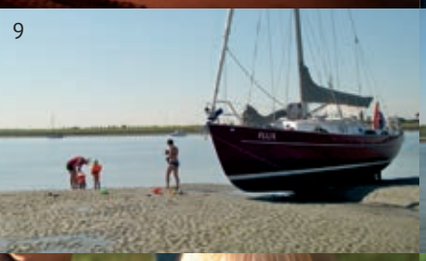
9

10

11

12

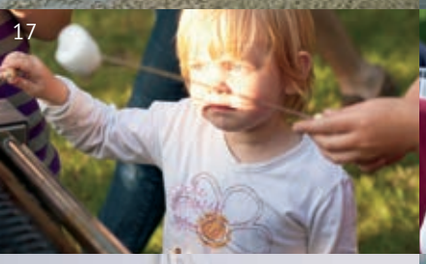
17

18

19

20

25

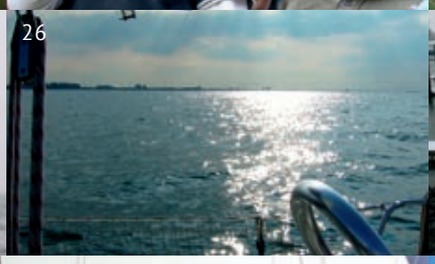
26

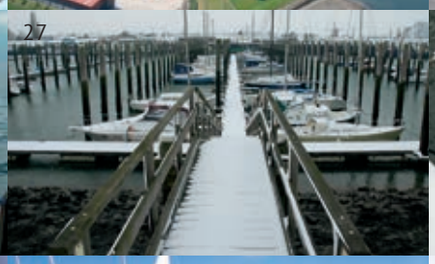
27

28
AGNES

33

34

35

36

41
Zilvervisje

42

43

44

49

50

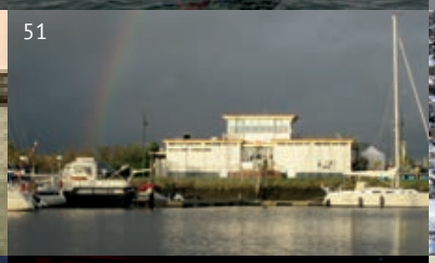
51

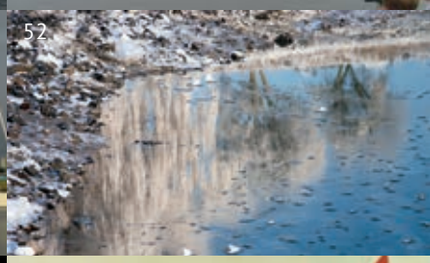
52

57

58

59

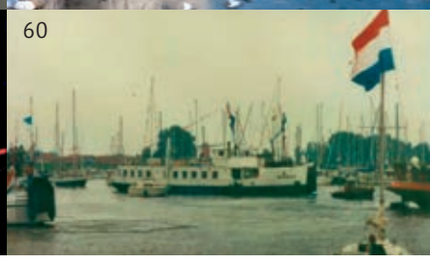
60

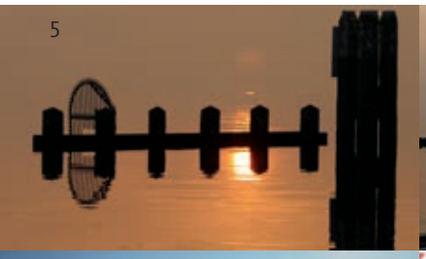

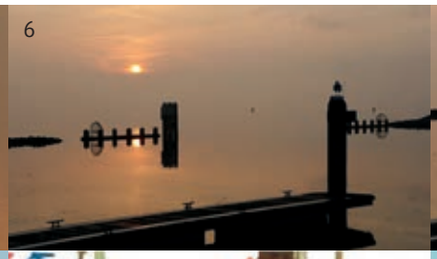

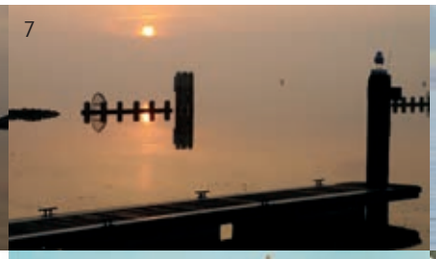

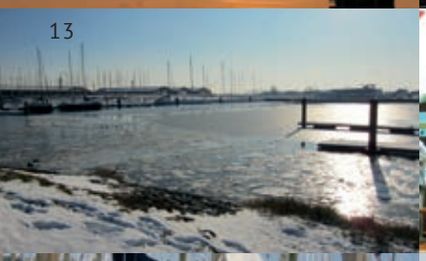

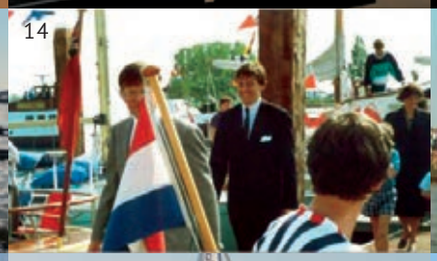

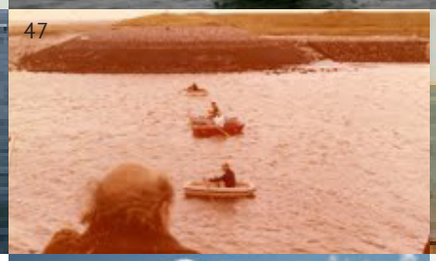

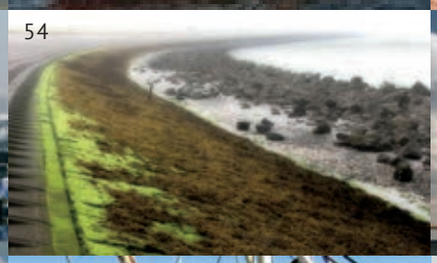

Fotowedstrijd inzendingen:

1-4	Bert en Gina Coelers
5-8	Ad de Korte
9-13	Cees Moll
14-15	Corry Robbe
16-18	Dorothé van Ravenstein
19	Frank Schouten
20-25	G.J. Smit
26	Jan van Roey
27-31	Hans Aalders
32-34	Hans en Nel Nederlof
35-38	Hans vd Brink
39-43	Harry van der Moere
44-50	familie Hoffman
51	John Liebregts
52-59	Nathalie van Sprundel
60	René Dercks
61-62	Ruud Ghering

Clubtochten

Al in de jaren zestig worden er clubtochten georganiseerd, al worden ze dan nog niet zo genoemd. In die periode gaat men zelfs verder dan tegenwoordig. Misschien komt het door het grote aantal Belgen in de haven, maar tochten naar Antwerpen en Blankenberge zijn geen uitzondering.

Tegenwoordig blijven we toch wat dichter bij huis en recentere bestemmingen zijn o.a. Tholen, Kortgene, Goes, Wolphaartsdijk en Port Zélande. Met een toenemend aantal deelnemers wordt het ook een steeds grotere uitdaging een bestemming te vinden waar we met zijn allen terecht kunnen.
De clubtochtcommissie verzint ieder jaar wat anders om ons onderweg naar de bestemming bezig te houden. Zo moeten er liedjes worden gecomponeerd, gedichten geschreven (al dan niet beperkt tot 160 tekens), rebussen en puzzels opgelost, of een combinatie van dit alles. Samen met de jeugdcommissie wordt er steevast een jeugdactiviteit georganiseerd op de plaats van bestemming, waar leuke prijsjes aan verbonden zijn.
Weer of geen weer, het is altijd een gezellige boel. In een vereniging van deze omvang is het onmogelijk iedereen te kennen en de clubtocht is een leuke manier om ook eens met andere leden dan je vaste kringetje in contact te komen. En blijkbaar is dit tot veel leden doorgedrongen want de laatste jaren doen er om en nabij vijftig schepen mee. De clubtochtcommissie steekt veel tijd in de voorbereiding van de activiteiten en opbouw van de locatie. Maar gelukkig zijn er altijd een hoop helpende handen om 's morgens na het ontbijt mee te helpen opruimen.

Ronald en Marguerithe van de Princess maakten dit 160 gedicht:

Missen
je blijft achter
thuis
en op 't water
genieten
van rust
wanneer
ben je terug?
zonder jou
kruipt de tijd
geen haast
we worden verwend
door zon en nat
windekind
tot later?

Jeugd

Nederland vergrijst en onze vereniging is daar geen uitzondering op. Meer dan de helft van onze leden is ouder dan 55 jaar en dus is het belangrijk te investeren in de jeugd.

Al in de beginjaren van onze vereniging, toen er helemaal nog geen sprake was van vergrijzing, vond men het belangrijk de jeugd te betrekken bij en te interesseren voor de watersport. Bestuurslid Jan van Kuilenburg startte mede daarom in de jaren zestig zijn 'Eerste Thoolse zeilschool' in de haven.

Door de jaren heen zijn er allerhande activiteiten voor de jeugd georganiseerd, waarbij zeillessen de hoofdmoot vormden.
De laatste jaren is de jeugdcommissie actiever dan ooit. De jeugd kreeg een eigen clubje binnen onze vereniging onder de naam 'De Kreekzeilers', compleet met eigen vlag. Er worden door de jeugdcommissie het hele jaar door vele activiteiten georganiseerd, waaronder:

Optimist survival @ 't zwembad: wat kan je allemaal doen met een optimist? Zwaardduiken, omslaan en luchthappen onder de Optimist bijvoorbeeld. Dit evenement is ook bedoeld om zoveel mogelijk jongens en meisjes enthousiast te maken voor de watersport. Uiteraard vindt deze activiteit plaats onder begeleiding van ervaren zeilers en een gediplomeerd badmeester van het zwembad.

Stap in de boot @ Sint-Annaland: een middag voor kinderen én ouders. Een leuk evenement waar iedereen de kans krijgt (weer) eens in een Optimist te stappen.

Clubtocht: in samenwerking met de clubtochtcommissie wordt er voor gezorgd dat de jeugd zich geen minuut hoeft te vervelen tijdens de jaarlijkse clubtocht.

Jeugdzeilen: in april, mei en juni worden er jeugdzeildagen georganiseerd waarbij wordt gevaren in Optimisten van de vereniging of een eigen Optimist. Verder is er een 420 en een Simoun beschikbaar voor de meer ervaren jeugd. Als er genoeg plaats is, mogen er ook vriendjes en vriendinnetjes worden uitgenodigd om mee te doen. Bij slecht weer worden er activiteiten in de Buutengaets georganiseerd.

Jeugdweekend: jaarlijks terugkerende activiteit waarbij de jeugd op survival gaat in de Krabbenkreek en er 's avonds een bonte avond is met kampvuur en barbecue waarbij ouders ook welkom zijn. Wie dat wil, mag in zijn eigen tentje op de dijk slapen. De tweede dag wordt er gezamenlijk ontbeten en wordt er uiteraard gezeild.

Dankzij de inspanningen van de jeugdcommissie hebben we inmiddels de beschikking over zes gesponsorde Optimisten.

Kortom: de jeugdcommissie doet er alles aan om de jeugd te betrekken bij en enthousiast te maken voor de watersport en draagt op die manier haar steentje bij aan het voortbestaan van onze vereniging.

Kidoki

Facts & Figures

Groei ledenaantal

Waar komen onze passanten vandaan?

Een selectie:

Bradwell on Sea, Wemeldinge, Port Zelande, Dusseldorf, Yerseke, Drimmelen, Dintelmond, Antwerpen, Hellevoetsluis, Scharendijke, Burnham-on-Crouch, Southampton, Ipswich, Harwich, Blankenberge, de Put, Breskens, Herkingen, Kortgene, Goese Sas, Yarmouth, Roode Vaart, Aalsmeer, Ull, Bleiswijk, Wijk en Aalburg, Alkmaar, Oss, Bradwell, Strijensas, Kerkdriel, Kamperland, Tholen, Arnemuiden, Steenbergen, Stellendam, Herkingen, Bergen op Zoom, Hellevoetsluis, Hofheim (Duitsland), Zaandam, Rhoon, Middelharnis, Colijnsplaat, Duisburg, Heenvliet, Veere, Gosfort, Haarlem, Dintelsas, Wolphaartsdijk, Grave, Woubrugge, Middelburg, Bruinisse, Veere, Lemmer, Vinkeveen, Roompot, Den Bommel, Goes, Goudswaard, Schoonhoven, Noordschans, Krimpen a/d Lek, Marken, Naarden, Lathum, Oud Beijerland, Groningen, Kampen, Vlissingen, Colijnsplaat, Levington (UK), Coventry, Bruinisse, Den Bosch, Geldermalsen, Capelle a/d IJssel, Antwerpen, Vlaardingen, Wijk en Aalburg, Leimuiden, Den Oever, Lelystad, Amsterdam, Vreeswijk, Nieuwegein, Lisse, Västerås (Zweden), Den Haag, Alkmaar, Hoogmade, Woudrichem, Reeuwijk, Hoofddorp, Lelystad, Vreeswijk, Lisse, Zierikzee, Dover, Berkel en Rodenrijs...

Blauwe kreeft leeft voort in Blijdorp

(foto: Buutengaets)

Vorig jaar zomer beleefde de staf van 'Buutengaets' een bijzondere verrassing: in de oester- en kreeftenbak troffen zij een helderblauwe kreeft aan. Nog nooit had iemand een kreeft met een dergelijke kleur gezien.

De blauwe kreeft haalde de Eendrachtsbode en de voorpagina van het Brabants Nieuwsblad en trok veel nieuwsgierigen. Een busje uit diergaarde Blijdorp met een bak zout water aan boord haalde het schaaldier op. Culinaire verrassingen biedt 'Buutengaets' elke dag. Maar dit was uitzonderlijk.

Piet Baas bij het in ontvangst nemen van zijn zilveren jubileum speldje:

'De Krabbenkreek is the next best thing to heaven'.

Passantenaantallen

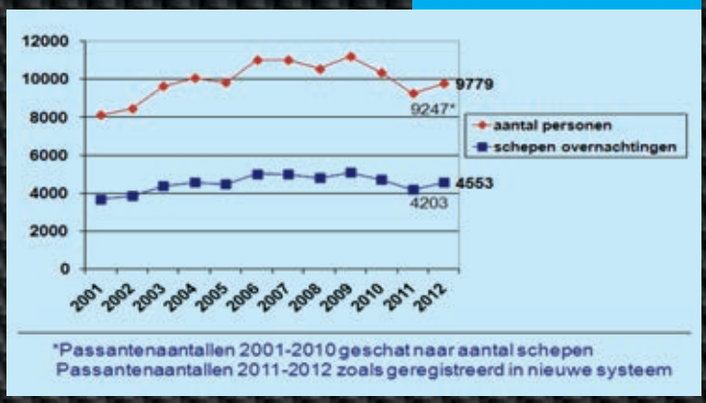

Gastenboek notitie Buutengaets (12-06-1996 Rod Smith/Lymington):

"Charming, our pilot book got it wrong."

Commissies

Binnen de WSV zijn vele commissies op de een of andere wijze bezig met het invullen van deeltaken. In totaal zijn hier ruim vijftig personen bij betrokken en sommige leden maken deel uit van meerdere commissies. Er zijn commissies die een paar keer per jaar in actie komen, maar er zijn er ook die het hele jaar actief zijn. Dit alles gebeurt op basis van vrijwilligheid en vrijwel altijd pro Deo.

Jeugdcommissie
Organiseert jaarlijks een aantal jeugdevenementen, waaronder:
- Optimist survival @ 't zwembad
- Stap in de boot @ Sint-Annaland
- Jeugdzeilen
- Jeugdweekend

Wedstrijdcommissies
De wedstrijdcommissies zijn bijzonder actief en zijn zowel binnen de vereniging als in regionaal verband verantwoordelijk voor de organisatie van vele wedstrijden:
- Voorjaarswedstrijd
- Najaarswedstrijd
- Buutengaetsrace (onderdeel van de Deltaweek)
- Schelderegatta
- 8 uren van de Oosterschelde
- Man-vrouw wedstrijd
- Woensdagavond wedstrijden

Zeezeilcommissie
Sinds 2010 organiseert de zeezeilcommissie de voorjaarstocht op zee, rondom het lange weekend van Hemelvaart. Ruim van te voren wordt een voorbereidingsbijeenkomst georganiseerd met aandacht voor tochtplanning en veiligheid aan boord.

Havenindelingscommissie
De havencommissie bestaat uit de havenmeester, havencommissaris, penningmeester en een lid. Zij streeft naar een zo optimaal mogelijke bezetting van de haven.

Technische commissie
De technische commissie houdt zich bezig met het dagelijks onderhoud van de haven en dat is een hele klus. Denk daarbij aan onderhoud van de steigers, vervangen van afmeerkabels, controle op bevestigingsbouten, controle en vervanging van kapotte verlichting en de elektrische installatie. Maar ook het winterklaar maken en herinrichting in het voorjaar, het onderhoud aan de speelhoek en het maaien van de dijk behoren tot de taken. Met andere woorden: de technische commissie zorgt ervoor dat de haven operationeel en veilig blijft.

Viscommissie
De haven van Sint-Annaland is een uitstekende plek om te vissen en de viscommissie organiseert en coördineert de wedstrijden samen met de BVC de Krabbenkreek.

ICT commissie
Verantwoordelijk voor inhoud en vorm van de website. Voert het beheer van het gratis draadloos internet (WiFi) in de haven en de ledendatabase.

Clubtochtcommissie
De clubtocht die jaarlijks wordt georganiseerd, heeft de laatste jaren niet over belangstelling te klagen. Zo´n vijftig schepen doen er tegenwoordig mee. De commissie zoekt ieder jaar een andere bestemming, wat met een zo groot aantal schepen niet eenvoudig is.

Leden koken voor Leden
Jaarlijks terugkerend evenement met wisselende bezetting, maar steeds onder leiding van Bert Coelers.

Redactie clubkrant
Verzorgt het clubblad ´Nieuws uit de Krabbenkreek´ dat drie maal per jaar verschijnt. Tegenwoordig niet alleen op papier maar ook in digitale vorm op de website te vinden.

Redactie havengids
Verzorgt de jaarlijkse havengids die zowel voor leden als passanten beschikbaar is. Net als de clubkrant tegenwoordig ook in digitale vorm op de website te vinden.

Kascommissie
De kascommissie controleert het werk van de penningmeesters en bestaat uit twee leden.

Sponsoren & Donateurs

Donateurs

Hans Aalders
Marius Akkermans
Peter Beevers
Kees Biskop
Hens Boer
Edu Braskamp
Rob Bree
Mariel Brockhus
Kees Broek
Han van Broekhoven
Roger van Dijk
Daan van Doorn
Caroline van Doorn-van Gurp
Hans Dunselman
Lou Geuze
Gerben van der Harst
Peti van der Harst-Koopmans
Wilmar Hoffman
Hans Holst
Wim Hoogstad
Gerard Hoogstad
Marja van der Kraan
Rien van der Kraan
Rob Ligteringen
Evert van Linge
Michel van Loosen
Bart Manuel
Jan Kees Melse
Nick Meulmeester
Harry van der Moere
Hans Muller
Hans Nederlof
Carry Nederlof
Rien Nelisse
Gert-Jan Oelp
Cees Polderman
Frans Robbe
Jan Jan van Schilfgaarde
Ron van Sprundel
Stef Struijk
Pieter Vanoverberghe
Koen Vanoverberghe
Johan van Veen
Gerard Verburg
Leen Verhagen
Ad Vos
Corrie Zuiddam

Sponsoren

Praktijk voor Shiatsu-therapie

Sabine Wigman
Meerkoetlaan 24
4695 JE Sint Maartensdijk
Tel: 0166-662818
Mobiel: 06-46337115
Website: www.shiatsupraktijk.info

Flevum®

ZEEBRABOUW

IRIS

Havendiensten en Klussenbedrijf
SMTS vof
06536470335/14358687
Vereniging van Klussenbedrijven

KINT B.V.
MACHINEBOUW-CONSTRUCTIE-REVISIE

ROBBE
Financiële Raadgevers

NESLING®
THE PERFECT SHADOW

Fuuftig jaer WSV

WSV SINT-ANNALAND

In zo een lange tiet kan dr vee gebeure. Ik za probere om un paer diengen dr uut te lichten. Ik weet nog we in de winter at vroos dan gebeurden et we dat de steigers vast bleve zitte mee leag weater want dan zat ur zovee ies an de paelen dat de steigers scheaf tussen de paelen ienge. Dan belde Jewannes, want die was toen aevenmeaster, kunne julder komme elpe. In dan ginge vlug nae de koae om te elpen, in dan mee akmessen op je knieen over de steigers want die weare hartstikke glad. In dan ma kappe op dat ies totdat de steiger mee een gang nae boven schote as ze los weare, want dea laege ok nog schepen an te trekken, in tgebeurde ok we da mn touwen deu moste kappe at de schepen anders gezonke weare. In dat gebeurde aoltied nie overdag dat lag ma net an de tiee ok we seaves laete in den donker want toen adde nog nie van die moae lanterens net as noe. In je most goed uutkieke a je over de steiger liep want in de winter zeate dr an de bovenkant van de paelen van die iesdere stangen nae weerskanten om de steigers tussen de paelen te ouwen, want toen stonge dr nog nie zukke lange paelen as noe dus dan zou ut welus kunne gebeure bie extreem oag waeter dat de steigers over de paelen zouwe drieve. Ma tis aeltied geod gekomme.

Een ander diengetje: me waere een kea wiste visse saeves mee klein boatje. In we komme trug, in we weare bie den ingang van de kreeke. Ik zegge wat is dat dear jong, dus ons der nea toe, in het was afgaend weater, lag ter een boat voor anker vlak bie de pleate zonder verlichting of wat dan ok mee een man in een vrouwe an boord. Die adde ons an ore komme in die stienge buuten, dus ons gerope an die mensen in wat bleek noe, ze wiste nie me wear as ze weare toen e ze van erremoei tanker ma laete zakke want ze odde ok gean kearte bieder. Toen zeiden we je kan ier nie bluve legge want dat is vee te gevearlijk, eal je anker ma op in dan vear je ma achter ons an. Dat e ze toen gedean in toen emme ze mee genome in den aeven in een lege box geleid in die mensen konne we rustig slaepe.
Dit bin een pear verhealtjes van de vele gebeurtenissen in die vuuftig jaer in wense nog vele mooie jaeren.

U KUNT RUSTIG GAAN ZEILEN, TERWIJL WIJ UW VOLVO ONDERHOUDEN

Heerlijk, de zeilen hijsen of de motor starten. Genieten van het mooie weer en het water, even schoon schip maken. En die auto laat u gewoon achter in de betrouwbare handen van de mensen van Bluekens. Dé showroom op slechts 15 minuten van de jachthaven waar ze precies weten wat service en persoonlijke aandacht betekenen. Daarom brengen ze u even naar de jachthaven terwijl uw auto profiteert van een onderhouds- en wasbeurt. Na dat lange weekend plezier staat uw auto u weer keurig op de kade op te wachten.

VOLVO

BLUEKENS

Steenspil 44
4661 TZ HALSTEREN
T 0164 23 51 55
F 0164 23 85 58
M pw.bergenopzoom@bluekens.com
I www.bluekens.nl